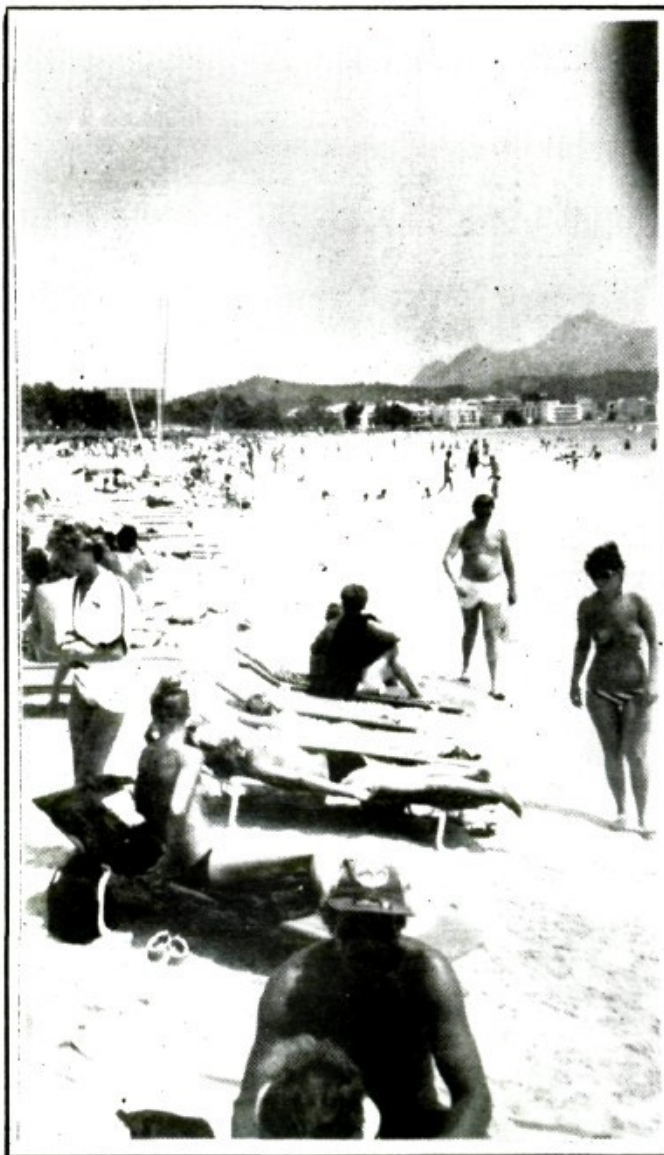
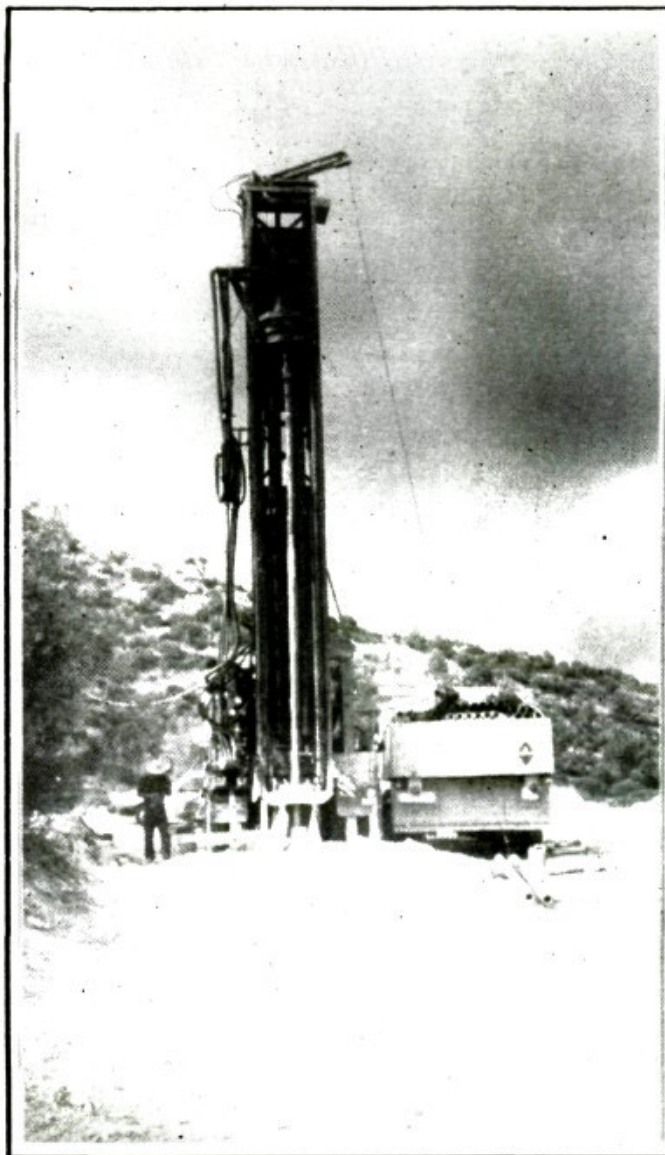

LLOSETA

Revista Independiente De Información Local

AÑO VI - NUMERO 73 - AGOSTO 1989

BUSCAN LO MISMO: AGUA

cartas

QUI ÉS EL SR. CERDÓ FERNANDEZ

Sr. Director:

A la revista nº 63 del passat mes d'octubre vaig voler fer unes reflexions sobre un escrit anterior que s'havia publicat al mes de setembre i que signava en Lluís Cerdó Fernández. Aquest senyor me va contestar per carta publicada el novembre del 88 mitjançant tres columnats de dois, bestieses i pardalades, tan es així que vaig creure que no es mereixia distreure ni cinc minuts del meu temps en fer un

nou torn d'escrit.

L'unic que me sabia greu de no contestar de bell nou, era el fet que hi pogues haver gent que pensés que el Sr. Cerdó m'havia "convinçut" amb les seves teories, però he de confessar que la peresa me va guanyar. No valia la pena mantenir una polemica amb un personatge tan tancat.

Però, vet ací, que cau a les meves mans el darrer exemplar de la revista "S'Arenal de Mallorca" i puc llegir el millor encapçalament de l'any, "Lluís Cerdó: pel simple fet de pixar ja se creu metge dels ronyons". He de confessar que feia temps que no m'ho passava tan bellint un article i, a mes, un de tan seriós com aquest i alho-

ra tan fresc, divertit, encertat i clarificador.

Jo comprenc, Sr. Director, que tal vegada seria abusar de la seva benevolencia pretendre la publicació de l'article en qüestió, doncs aquest pot abarcar de dues a tres pàgines, però també crec que no podem negar a molts dels lectors de la Revista LLOSETA -alguns d'ells "intoxicats" pels articles del Sr. Cerdó- que vegin una caricatura esperpèntica i alhora molt aproximada de qui és aquest home, quines ideologies el sostenen i qui mal pot arribar a fer a la nostra llengua i a la nostra cultura.

Moltes gràcies.

Ben atentament

Francesc Fernández Fernández

Lluís Cerdó: pel simple fet de pixar ja se creu metge dels ronyons

Palma de Mallorca, 22 de maig de 1989.

Sr. Director,

per al·lusions directes i amparant-nos en el dret de rèplica, APLEC, vol contestar la carta de Lluís Cerdó Fernández publicada per *Baleares* (10.V.1989) i amb el títol "Nazis catalanistes".

1) Els qualificatius que ens atorga el sr. Cerdó no són aïllats sinó que formen part d'una llista iniciada per Antonio Alemany Dezcallar (vegeu "Furor barbaricus", *El Dia 16 de Baleares* 18.IV.1989) i continuada per Ramon Rodríguez Viñals (vegeu "Nacional catalanismo", *DM* 26.IV.1989). Tots ells, com si actuassin coordinats, han coincidit d'acusar l'APLEC de "nazis, feixistes, racistes catalanistes", sense raonar, demostrar i argumentar en cap moment aquestes greuíssimes acusacions. La resposta d'APLEC no s'ha fet esperar. Vet-la ací: aquí els únics "nazis, feixistes, racistes

espanyolistes" són ells i tot seguit ho demostrarem amb proves i fets. Per començar, cal dir que és públic i notori que els individus esmentats han fet una campanya pública des de la premsa i altres mitjans de comunicació contra TV3, el circuit de TV2 en català, l'ensenyament obligatori de la llengua de Mallorca a les escoles, les disposicions del Govern Balear sobre toponímia etc. i han emprat expressions com "dictadura catalanista", més concretament, el subjecte que ens ocupa, sr. Cerdó, ha arribat a parlar de "genocidi lingüístic que estan duent a terme es catalanistes" (*Baleares*, 24.I.1989) i els ha comparat a "en Hitler, en Franco, en Pinochet, n'Stalin, o en Fidel Castro" (*Baleares*, 27.XII.1988); afirmacions totes elles que coincideixen exactament amb les realitzades per Jaime Martorell Mir (principal encausat i sospitós d'haver atemptat dia 22.IV.89 contra el repetidor de TV3 a Alfàbia) i que fa pocs setmanes ha afirmat: "Vivimos en

una dictadura peor que en los tiempos del franquismo" (*Baleares*, 2.V.1989), "Yo quemaría a todos esos catalanistas en la hoguera", "A los catalanistas los quemaría en la plaza pública" o "Yo con los catalanistas, reptó, haría lo que la Inquisición hacía con los herejes" (*El Dia 16 de Baleares*, 2.V.1989). Després d'aquestes explícites paraules, és prou evident qui és el nazi que enyora el foc dels jueus de la plaça Gomila o els forns crematoris de Auschwitz.

Estigui tranquil el sr. Cerdó perquè nosaltres no l'acusarem d'haver calat foc al repetidor de TV3. Nosaltres l'acusarem d'una cosa molt més greu: ésser un altre més dels responsables morals, com Alemany Dezcallar, Rodríguez Viñals..., instigadors subreptícs que tiren la pedra i amaguen la mà i que han contribuït a crear les condicions perquè se produís aquest acte covard, miserable i nazi. Ha de quedar prou clar que APLEC distingeix entre qui ha estat l'autor material de l'atemptat i qui ha col·laborat, amb mentides, suport econòmic, intoxicacions polítiques i manipulacions periodístiques, a crear l'atmosfera que ha desembocat en aquest acte canalla. No cal dir que vostè, sr. Cerdó, ja té l'honor històric de formar part del segon grup per haver escrit frases tan incendiàries com "Por desgracia, esa indignación y esa vergüenza quedan ahí, dentro de cada uno de nosotros, sin provocar ninguna reacción

LLOSETA

Revista Independiente De Información Local

PRENSA
LLOSETA

Apartado de Correos nº 6 Tel. 514164 - LLOSETA

DEPOSITO LEGAL : P.M. 747-1983

REDACTORES Y COLABORADORES: Jaime Morro Ripoll, Mariano Medina Ripoll, Jaime Servera Coll, Gabriel Pieras Salom, José Mª Escudero Pol, Bartolomé Bestard Bestard, Bartomeu Capó, Joan Guasp, Antoni Santandreu Ripoll, Francesc Munar.
FOTOGRAFOS: Miquel Ramon Calatayud, Llorenç Ramon Borràs y Antonio Mulet Ramón.

COMPOSICION TEXTOS: Antonia Massanet Fernández.

MONTAJE: Llorenç Ramon Borràs, Pau Reynés Villalonga y Francesc Villalonga Beltrán.

DIRECTOR: Pau Reynés Villalonga.

PRECIO EJEMPLAR: 100 pesetas. SUSCRIPCION ANUAL: 1200 pts.

IMPRIME: Apóstol y Civilizador - PETRA (Mallorca)

el chip

El verano es tiempo de asueto, de relax y de diversion. En Mallorca, cada verano, podemos observar a la jet set nacional y extranjero de la que, por la prensa y las revistas, conocemos sus aventuras, los alquileres, casi millonarios, de chalets, sus yates, sus fiestas y sus menudencias. Gastan sus dineros y, parece, viven a lo grande, tomándose vacaciones cuando durante todo el año apenas trabajan.

Todas sus andanzas interesan a la gente, en cambio, según denuncia Caritas, 500 familias en Palma no pueden llegar a fin de mes, creando autenticas bolsas de pobreza. No es demagogia, es una realidad.

cartas

de repulsa ni de desagravió ante lo que ha sido un insulto a Mallorca i a los mallorquines" (*Baleares*, 9.I.1988) o "En Miquel Alenyar, president de s'Obra Cultural Balear (supòs que el varen convidar com agraïment per instal·lar es repetidor il·legal)" (*El Dia 16 de Baleares*, 12.VII.88).

2) El sr. Cerdó se mostra indignat i ens acusa de "Mals educats que utilitzau sa llibertat de premsa per insultar-me públicament des d'es vostre racisme" pel fet que l'hem qualificat de "mestís: fill de pure mallorquí i mare forastera". Bé, la veritat és que no hem dit res que fos mentida. El sr. Cerdó, per molt que li cogui, és un empelt de mallorquí i forastera, o sigui, un mestís,

un criollo ja sigui de llinatges, de fets o d'actituds. El primer que en reiterades ocasions ha fet d'aquest tema una qüestió pública ha estat ell, ara idò, que s'atingui a les conseqüències. El sr. Cerdó, quan ha trobat sabata de son peu i l'han començat a estrenyer de valent, se fa l'ofès, la poma bullida i lamenta que l'insultin. Bé, francament ell s'ha cercat ronja per gratari! Durant anys ens ha cercat les puces parlant de "catalanots": "es catalanots són quatre perduts" (*Baleares*, 14.XII.1988), de "dictadors catalanistes" (*DM*, 19.IV.1988) i d'altres provocacions. Ara idò que ha trobat el que cercava, que s'aguanti. Qui no vol pois que no vagi a s'era, sr. Cerdó, i si vostè té el cap de pasta tova no jugui a pedrades no fos cosa que en surti més escaldat que una gallina de corral a qui han donat un encaleç.

3) El sr. Cerdó, i com ell tots els gonelles, ha quedat tan esculat davant la nostra carta expeditiva que ha perdut el remuc i per omplir paper ha hagut de recórrer a l'estúpida argücia de repetir els Estatuts de "Cultura en llibertat". Atès que a nosaltres no ens ve de mig full contestar-li, li direm que l'expressió que empren "s' llengua vernacula de ses Illes Balears", no és altra cosa que reconèixer que els mallorquins som esclaus d'Espanya ja que, amb paraules del filòleg Joan Corominas, "Vernaculus era pròpiament l'esclau nascut en una casa (...). Vernacula verba mots vulgars, expressions d'ús plebeu o merament local (...), i un vernacle és un patués, un dialecte local sense ús literari, i poc o mai usat per la gent culta" (llegiu "Vernacle", pp. 53-54 dins "Lleures i converses d'un filòleg", Barcelona 1983).

4) Vostè, sr. Cerdó, diu que "Cultura en llibertat" no és "una associació anticatalanista, ni castellanista, sinó mallorquinista de totes totes". No cal Vostès no són anticatalanistes, vostès són simplement someretes del bon Jesús que amaguen una bona pistola davall els faldons de la camilla. Però, fins quan creu que enganyaren la gent de bona fe! Ja se sap que abans s'agafa un mentider que un coix i que un falsari ha de tenir molta memòria perquè sinó ben aviat se posa en evidència i mostra el llautó. Aquest és el cas del foraster Ramón Rodríguez Viñals que, com a president d'aquesta associació, que ara vostè té la poca-vergonya de presidir, ha escrit cartes al director amb títols tan inequívocs com "Invasión catalanista" (*Baleares*, 28.VII.1988), "Normalización o dictadura" (*DM*, 30.IV.1989), "Neocatalanismo" (*DM*, 1.VII.1988), "El mestianismo catalanista" (*DM*, 2.II.1989), "La que viene eso del catalán en nuestras islas" (*UH*, 10.II.1989) o "Tracción catalanista" (*DM*, 18.V.1989). Rodríguez Viñals té la barra d'acabar els seus escrits amb proclames tan antimallorquines com "De lo dicho se desprende que el famoso decreto de "Normalización Lingüística", no es más que una chapuza ofensiva que acenta contra nuestra integridad cultural y legítimos intereses del resto de nuestros compatriotas castellano-parlantes que nos honran con su resistencia, y que por consiguiente no puede durar más que lo que nuestro pueblo, harto de tanto histerismo catalanista, le deje que dure" (id).

5) Nosaltres, sr. Cerdó, no volem "convertir Mallorca i ses Illes Balears en una colònia de sa gran Catalunya feixista", com diu vostè. Ben al contrari, nosaltres el que sí volem és acabar amb el colonialisme espanyol que suca Mallorca com si fos una limona i tracta els mallorquins pitjor que si fossim esclaus. Per molt que vostè no ho vulgui reconèixer, hi ha un fet irrefutable: els doblers que els forasters ens foten a cabassos amb els impostos van a Madrid, i no a Barcelona que també és víctima de la mateixa injustícia i espoliació fiscal. Nosaltres, sr. Cerdó, l'únic que volem és el mateix

que Portugal ja va aconseguir dia 13 de febrer de 1668: la independència, i lluitar per aquest objectiu ni aquí, ni a Letònia, ni a Nova Caledònia, ni a Sudàfrica, ni a Armènia, ni a Irlanda ni a la Conxinxina serà mai un acte nazi i feixista.

6) Sr. Cerdó, contesti d'una vegada aquestes preguntes i no se'n vagi per les bardisses com ja ha fet: ¿se deixaria vostè operar de trasplantament d'aorta per un cirurgià que no ha trepitjat una Facultat de Medicina perquè, amb paraules de vostè, "són una rentada de cervell"? ¿Per què vostè quan escriu en foraster empra l'ortografia estàndard i no escriu en modalitat andalusca, per exemple? ¿Per què vostè no aplica a la llengua catalana els mateixos criteris que empra quan escriu en foraster?

7) Vostè diu que parla mallorquí des de l'any 1985 ençà i l'any 1983 ja l'escrivia malament fos amb dificultats. Pregunta que li feim: ¿com se va atrevir vostè amb aquests coneixements tan rudimentaris i poc consolidats a fer des de l'estiu de 1985 fins a febrer de 1986 una col·laboració setmanal a "El Dia", titulada "Es nostre llenguatge" i firmada, curiosament, amb el pseudònim de "Cucarell"?

8) Sr. Cerdó, no dubti que de vostè que en tenim una informació tan exhaustiva que si sapigués fins on arriba estam convençuts que li pegaria un acubó d'aquesta que fau perdre tots els colors de la cara: "veig que coneixeu fil per randa es meu currículum de periodista". Sàpiga, naturalment, que el capítol de les oposicions a RNE (Balears) no ens ha passat per malla. Vegeu diari "Balears", "Suspès per parlar en mallorquí", de dia 16.II.1988. Per descomptat no és la nostra intenció deixar cap fessol de garroveta sense esclovellar. Vet ací el que pensam sobre aquest tema en concret: vostè és un betzol de set soles que se tira terra damunt quan afirma que és "un autodidacta: mai m'he apuntat a cap curs de normalització". Però, és possible tanta curtoria! Contesti d'una vegada: ¿què passaria si vostè fes uns exàmens d'oposicions al Canal Sur i els redactés en "modalitat andalusca"? Faci, faci la prova i ja ens contestarà!

9) Vostè, sr. Cerdó, juga brut i amb les cartes marcades. És per això que s'ha d'amagar darrera pseudònims com "Cucarell", "Jordi Culumé", "Pepe Granaino"... Aquí de qualque pinzellada d'humor, res de rest De fet, el gonellisme i l'anticatalanisme a Mallorca quasi sempre ha hagut d'emprar pseudònims per tal d'amagar la seva mala entranya i fomentar la intodocació dels mallorquins, víctimes i esclaus de la ignorància de la qual és responsable en última instància la colonització espanyola. La coincidència, per tant, de les inicials de "Pepe Granaino" amb les de "Pep Gonella" (PG), no són fruit de la casualitat. Tot al contrari, són ni més ni manco, que les dues cares de la mateixa moneda. És molt important constatar que el trampós Cerdó tan sols ha donat la cara obligat per les circumstàncies, una vegada que un error dels correctors d'"El Dia 16 de Baleares" el va desemascarar quan li varen publicar la carta "Que se vea aquí TV andalusca" (vid. ob. cit. 6.III.1989), sota el seu nom verdader en comptes del pseudònim. Igualment volem denunciar la manipulació que tant Alemany com Cerdó fan ara de Francesc de Borja Moll o de Mn. Alcover quan el primer ja va combatre de valent en Pep Gonella i ha escrit llibres tan inequívocs com "Els llinatges catalans, Catalunya, País Valencià, Illes Balears" (1959) i el segon va esser defensor del qualificatiu "nacionalitat catalana" i dels mallorquins com a "catalans de Mallorca" (1909).

10) El sr. Cerdó, com Alemany Dezcallar, Rodríguez Viñals..., acusa l'APLEC de tenir "uns plantejaments racistes", en canvi, en cap moment, explícita quins són

aquests plantejaments i perquè, segons la seva opinió, són racistes. APLEC vol deixar molt clar que dels "Gitanos i forasters" no en fa una qüestió de llinatges o de lloc de procedència sinó que en fa una qüestió d'actitud. No debades al nostre tríptic de presentació definim el concepte foraster amb les següents paraules: FORASTER: entenem per Foraster tota aquella persona que Independentment del seu llinatge i del seu lloc d'origen, col·labora en el genocidi i en la colonització espanyola del nostre poble. Les acusacions de racisme del Sr. Cerdó i companyia cauen pel seu propi pes quan han firmat el text origen de tota la polèmica persones amb llinatges de ressonàncies tan espanyoles com Luceana, Prieto, Vallejo, Lara, Postigo etc. Aquest fet impugna tota acusació de racisme ja que demostra que nosaltres no tèm en compte ni el color de la pell, ni l'accent, ni l'origen, sinó els gestos i les actituds.

Naturalment ens alegrem moltíssim que hi hagi persones amb aquests llinatges que, fort i no et moguis, se dignen a defensar Mallorca d'aquesta manera, cosa que mai no es podrà dir d'alguns renegats, traïdors i gonelles mallorquins que amb llinatges com Martorell, Mir, Alemany, Dezcallar, Salom, Barceló, Cerdó, Truiols, Feliu, Zaforteza, Valcaneres etc. se presten a maniobres confusionistes i a sembrar la divisió entre els indígenes per tal de facilitar la colonització forastera.

11) Sr. Cerdó, APLEC no crea cap odi, senzillament perquè la ràbia i l'antipatia furiosa que els forasters i gitanos senten cap als mallorquins és innata als 274 anys de colonització espanyola que patim. Vostè afirma que mallorquí i foraster "són idiomes complementaris, no incompatibles". Bé, aquesta afirmació és una mentida molt bona de refutar just citant tres exemples que hem viscut en un espai de només quinze dies: divendres, 6 d'abril: jove mallorquí detingut per la policia pel fet de xerrar en mallorquí; dijous, 20 d'abril: la Direcció Provincial de Treball, dependet de l'administració colonial, ha rebutjat un escrit pel fet d'esser redactat en català; dissabte, 22 d'abril: atemptat contra el repetidor de TV3 a Alfàbia. Això pel que fa a la idea de "compatibles" perquè per contestar la idea de "complementaris" ens basta citar la política lingüística que implantà el franquisme l'any 1939: "Mallorca no es sólo para los mallorquines, es para todos los españoles, como "española" que es. Que el mallorquí se hable en la intimidad, en la familia, nos parece muy bien, pero que se use en la vida oficial, comercial e industrial de la Nación nos parece sencillamente deplorable" (vegeu "Represió contra la llengua de Mallorca" per Josep Masot i Muntaner, dins *Nacionalia II*, 1978, pp.9-17).

Sr. Cerdó, el fet que vostè al final de la seva carta digui "No ho paga contestar ses altres preguntes" demostra que aquesta vegada l'han ferit en viu i que els arguments per tal de mantenir aquesta absurda polèmica se li mençaben. APLEC, però, no vol acabar aquesta carta sense dir-le per escrit i en lletres de motle una sèrie de coses que segur que no li han dit mai, per exemple: vostè és un capcòs que de la mateixa manera que pel simple fet de pixar ja se creu meigo especialista dels ronyons, també pel simple fet d'obrir un diccionari de 1858-78 ("Nuevo diccionario mallorquin-castellano-latín" de Joan Josep Amengual) ja se creu capacitat per sentir càtedra en matèria de Lingüística. Qualificar-lo, però, a vostè de simple ignorant és esser molt benivol i inexacte ja que vostè és una cosa molt pitjor que tot això. Vostè és un exemple més de la política anunciada ja per Felipe V (11 de setembre de 1717) "se procure MANOSAMENTE ir introduciendo la lengua castellana en aquellos pueblos" (referit als pobles de Mallorca) o per José Rodrigo Villalpando dins les seves instruccions als corregidors "muy templadas y disimuladas, de manera que se consiga el efecto sin que se note el cuidado" (29 de gener 1716). Amb d'altres paraules, sr. Cerdó, vostè és l'enemic infiltrat, i per això res millor que un mestís, dins la reraguarda de Mallorca per tal d'encendre un foc de distracció, conegut tècnicament amb el nom de "baralles de negres", i així perpetuar la divisió dels mateixos mallorquins. Llavors la jugada és perfecta, mentre vostè els enfrenta, que si Mallorquí-català, que si divendres-diverres, que si *quantum* i un caramull més d'altres pardalades, aconsegueix així impedir que explotí a la superfície l'autèntic conflicte que somem les fibres més profundes de la nostra terra: mallorquí-foraster. Cal reconèixer que la seva jugada és astuta i que fins avui els ha donat excel·lents resultats: sembren la divisió entre els mallorquins mentre simultàniament els "cebolla", "el putilla", "el piraña", "el tato", "la pedos", "la pipi", "el negro", "el lillo", "el seco", "el loco", "el abuelo", "la Pachona" de torn se fan amos i senyors de Mallorca, tot això mentre d'aquí surten avions i vaixells estibats de divises cap a Madrid dins la més absoluta impunitat. Ho repetim: una jugada mestral i aquesta mateixa polèmica pot servir de prova.

Mentre mestissos i renegats com vostè mantenen aquesta brega encesa, creen una cortina de fum i silenci en la guerra de xifres d'aquests dies passats entre el virrei de la colònia (Gerardo García) i les autoritats indígenes (Alexandre Forcades, conseller d'Hisenda) sobre els doblers que Madrid ens fot de mala manera.

Sr. Cerdó, si després d'aquesta espolada encara se veu amb ànim de tornar a sortir a rotlle, no cal que ens ho digui, basta que ens ho insinui. Bé haurà pogut comprovar que nosaltres, com Mn. Antoni Maria Alcover, som del pebre de cirereta i estam dispostos a polemitzar amb vostè fins a les últimes conseqüències, és a dir, fins que un dels dos hagi d'amollar el mac, aplegar vèles i tirar la tovallola.

Cordialment, APLEC.

información municipal

PLENO MUNICIPAL

El miércoles, 16 de agosto pasado, con un calor asfíscante se celebró una sesión plenaria con la presencia de un sólo espectador: el que suscribe. En el orden del día también poca cosa: dos puntos.

Primer punto: alegación del grupo socialistas en relación a los tipos de gravamen para 1990 del impuesto sobre el incremento del valor de los terrenos y aprobación definitiva de la ordenanza. El 25 de junio pasado quedó aprobado, con carácter provisional, el tipo de gravamen, fijándose el mínimo porque estaba pensado en función a los nuevos valores catastrales como consecuencia de la revisión del catastro que se había de iniciar este mismo año y que entraría en vigor el 1º de enero 1990. Sin embargo la información que se tiene en el ayuntamiento es que no entrará en vigor en esta fecha y para poder recaudar lo mismo que se tenía previsto se propuso y se aprobó fijar el tipo de gravamen al máximo; el 26%, teniendo en cuenta que en el caso de las Plus-Valías, la nueva ley de Haciendas locales, que entrará en vigor el 1º de Enero del 90 dice, que el 75% de la cuota será un gasto deducible de la declaración de la renta que hasta ahora no lo era.

El segundo punto fueron alegaciones de Gas y Electricidad S.A. en relación al Precio Público de ocupación de suelo, subsuelo y vuelo de la vía pública con la aprobación definitiva de la Ordenanza, Estas alegaciones que efectúa GESA la presentarán en todos los Ayuntamientos, todas las empresas eléctricas de toda España cuando dichos Ayuntamientos aprueben la mencionada ordenanza, porque tienen un recurso ante el Tribunal Constitucional en contra del dinero que repercute a los Ayuntamientos sobre el impuesto del IVA, y consideran que es incompatible. Se propuso desestimar las alegaciones 1-2-3 y 4 y estimar la 5 en cuanto se puedan concertar a diferentes empresas los pagos fraccionados. GESA contra la aprobación definitiva de esta ordenanza puede poner un recurso Contencioso Administrativo.

El Secretario, Josep Alonso, informó del escrito recibido del MOPU, Servicio de Carreteras, en el cual se aprueba por 4.598.000 asfaltar de aglomerado la

carretera Inca-Lloseta desde el P-K 2,270 al PK 2,80. Es el tramo de carretera que va desde la antigua casetilla hasta Inca.

Jaime MORRO

agenda mensual

MEDICOS

2/3 setiembre: Dr. Seco (Binissalem)
9/10 setiembre: Dr. B. Moyá
16/17 setiembre: Dr. Cerda (Binissalem)
23/24 setiembre: Dr. J. Moyá.

NOTA: Para las guardias médicas los fines de semana y fiestas el nº de teléfono será siempre el mismo:

28 13 13

Para Binissalem dar el encargo al BUSCA 1.303.

Para Lloseta dar el encargo al BUSCA 1.383.

FARMACIAS

1-2-3 setiembre: Fcia. Bennassar.
4/10 setiembre: Fcia. Real.
11/17 setiembre: Fcia. Bennassar
18/24 setiembre: Fcia. Real.

PRACTICANTES

2/3 setiembre: Lloseta.
8/9/10 setiembre: Selva (Tel. 515598)
16/17 setiembre: Lloseta
23/24 setiembre: Selva.

TELEFONOS

URGENCIA

* Policía Municipal:
+ Móvil: 908 136426
+ Oficina: 519439
* Ayuntamiento: 519439
* Parroquia: 514056
519119
* Unidad Sanitaria:
519760
* Escuelas "Es Puig": 519436
* Escuelas A. Maura: 519715
* Campo Deportes: 519437

* Correos: 514051
* Ambulancias: 502850
* Taxi: 500923
* Pompas Funebres:
514096
* Bomberos: 500080
* Guardia Civil:
+ Binissalem: 511059
+ COS: 295050
* Protección Civil:
721040
* Electricidad (Averías)
500700
* Teléfono de la Esperanza:
461112
* Información y asistencia al ciudadano (Govern Balear): 900-321 321

TRENES

PALMA-INCA.

Salidas de Palma: 6, 7, 8, 8.40, 9.20, 10, 11, 12, 12.40, 13.20, 14, 14.40, 15.20, 16, 17, 18, 19, 20, 20.40 y 21.20
H. Sabados, domingos y festivos: 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 y 21.

LLOSETA-INCA.

A las 6.32, 7.32, 8.32, 9.12, 9.52, 10.32, 11.32, 12.32, 13.12, 13.52, 14.32, 15.12, 15.52, 16.32, 17.32, 18.32, 19.32, 20.32, 21.12 y 21.52.

LLOSETA-PALMA:

A las 7.04, 8.04, 8.44, 9.24, 10.04, 11.04, 12.04, 12.44, 13.24, 14.04, 14.44, 15.24, 16.04, 17.04, 18.04, 19.04, 20.04, 20.44, 21.24 y 22.04.
Sabados, domingos y festivos: 7.04, 8.04, 9.04, 10.04, 11.04, 12.04, 13.04, 15.04, 16.04, 17.04, 18.04, 19.04, 20.04, 21.04 y 22.04.

Remil llamps quina pudor!.... vull dir: quina calor! Enguany es qui no s'ha soleiat i torrat es perque no ha volgut. Be ido, anem a lo nostro...

En la Avenida del Cocó, como hace años sabrán, queridos y queridas lectoras, hay unos bancos de piedra dura que algo sirven para descansar. Como quiera que los árboles van creciendo, nuestro ayuntamiento ha decidido colocar unos bancos de madera, verdes y muy cómodos, bajo los jóvenes árboles que crecen vigorosos al inicio de nuestra primera gran avenida. Dos son las clases de personas que suelen hacer uso de los bancos públicos: las de mas edad, es decir, de la tercera para arriba y las parejas de tortolitos enamorados. Pues bien, habra, desde ahora, dos clases de bancos. ¿Quienes seran para unos y quienes seran para los otros? Ire observando.

Be ido. Ses dones se queixen, millor dit, mos queixam de este tipo de tocar de nuestras campanas parroquiales el dia que una persona de Lloseta ha pasado a mejor vida. Es que de la señal si apenas te das cuenta. Debe haber campanero si hay campanas....

Be ido. Ja tenim mes aigo. El segundo pozo de Es Puig se ha terminado y como era de suponer se ha encontrado agua. **Tranquil, batle, tranquil...**

Antes de finalizar el año dos actos culturales suelen tener lugar en nuestra condal villa: la **Mostra de Cuina** y la **Exposició Filatèlica**. Segun he pogut aplegar ambas no tienen demasiada buena salud y necesitan unas cuantas inyecciones de suero municipal y oficial para que se lleven a termino. Una es cuestion de presupuesto y la otra, curiosamente, de local.

Be ido. Les dije, hace un mes escaso, que Lloseta contaria con cuatro tiendas de Video. Ahora

le ha tocado el turno a los supermercados. Uno, y de los poderosos, seguro que se instala. Hablan de otro, tambien conocido. No se que sera eso, pero se que unos comercios de esta entidad si no realizan unas cajas diarias de cerca de millón de pesetas no son rentables. Ellos sabran.

Ala ido. En el segundo tramo de la carretera Inca-Lloseta, (siempre vamos de segundo: segundo tramo, segundo pozo), se han vuelto ha reanudar las obras. Por lo visto no solamente el paron fue de GESA, si no que tambien tuvo parte y arte la telefonica. **Vorem si hi passarem aquest proper hivern.**

En el BOCAIB ha salido ya publicado el anuncio, mediante el cual se da forma oficial a la cesión de un solar de 400 m2 al IBAVI para que construyan viviendas de protección oficial, con la condición de que sean reservadas dos viviendas para funcionarios de la Corporacion Municipal, fijense bien, funcionarios, no concajales. Hasta aqui todo muy y que muy bien. Pero resulta que esta zona de Son Beltran, segun las normas urbanisticas locales, esta reserva a zona residencial o semi residencial, con alturas mas bien bajas y con edificaciones ajardinadas. Los que ya tienen construido o comprados solares con tal intencion se quejan de que les vayan a meter unas viviendas de este tipo y de altura diferente que destorsionarian el lugar. Parece ser que los vecinos se opondran firmemente, mientras es **nostro batle** intenta modificar las normas urbanisticas de la zona. He dicho.

Mas solares. Por lo visto nuestro ayuntamiento no ha contestado al Obispado de Mallorca sobre la cesion de los solares que dono Rosa Catala para una residencia de ancianos. Se me ha contado y dicho que INSERSO no tiene dinero destinado a residencias de este tipo. Las intenciones de nuestro alcalde se han venido abajo. ¿Que se hara entonces? Doctores tiene la iglesia.

Se ha dicho, repetidas veces, que del Consell o de la Comunidad Autonoma no llega dinero a Lloseta. Fijense con la siguiente relacion, despues ustedes opinen.

- En el Plan de Obras y Servicios del CIM:
- * Para el pozo de Es Puig: 5.376.000 ptas.
- * Para el alumbrado public de Ses Flexes: 5.860.248 ptas.
- * Para la renovacion de todo el encintado de la Plaza de España: 2.796.794 ptas.
- * Para pavimentación camino a Binissalem: 1.423.448 ptas.

Ya saben.... cuando vayas a la playa no olvides la toalla y... **BONES FESTES.**

EL FRANCISCANO P. JORDI COLL, PUBLICA "UNA IGLESIA PIONERA"

Se trata de la historia centenaria de la parroquia de San Benito de Palermo en Nueva York

Hace cinco años escasos que el P. Jordi Coll Mut. T.O.R., nacido en Lloseta, y residente en Nueva York, explicaba a esta revista las características de la parroquia de San Benito de Palermo, en el mismo corazón, en el "West Side Manhattan", de la gran ciudad norteamericana de Nueva York. Nos indicaba también, que estaba recogiendo datos para poder publicar una pequeña historia de esta parroquia que tiene ya 100 años de existencia.

Este verano, otra vez en Lloseta, nos ha anunciado que el libro, titulado "Una Iglesia pionera" está en prensa y verá la luz pública en los primeros días del próximo setiembre.

-- Padre Coll, ¿que pretende y que cuenta en "Una Iglesia pionera"?

-- Dar a conocer la historia completa -algo más de 100 años- de una iglesia, en la ciudad de Nueva York; una iglesia peculiar y única bajo muchos aspectos. El titular pretende reflejar el contenido.

-- ¿Características principales del libro?

-- Déjenme decir que el aspecto más importante de esta pequeña historia, es el hecho de que la parroquia de San Benito, fue erigida para atender a las necesidades de los católicos negros, aunque -al presente- sirva a la colonia hispano parlante.

-- ¿Que aportara su libro a la historia de la archidiócesis de Nueva York?

-- Los entendidos tendrán que valorar esta aportación de que habláis. Personalmente creo que dicha aportación es significativa, ya que no se trata de un estudio superficial.

-- ¿Por qué impreso en Mallorca?

-- Las razones son estas: el poder disponer de medios de publicación acreditados, numerosos y convenientes, cosa que hubiera sido muy difícil de encontrar en Nueva York. Hay que recordar que América del Norte es, esencialmente, un país anglosajón.

-- ¿Será traducido al inglés?

-- En el preambulo de mi ensayo contesto a esta pregunta. El que se publique en inglés, queda como una posibilidad, cara al futuro. Lo más importante era dar a conocer la historia en sí misma, no precisamente el idioma en que se escribiera.

-- ¿Qué cargos ha ocupado usted en la parroquia de San Benito?

-- Además del cargo de vicario, he ocupado el de parroco durante 18 años. Ya sabrán los lectores, que entre los religiosos, se efectúan -periódicamente- cambios de cargos y residencia.

-- ¿En qué parroquia desarrolla Ud., actualmente, su labor pastoral?

-- En la del Corazón Inmaculado de María, en Elizabeth, Nueva Jersey. La ciudad tiene algo más de 100.000 habitantes, y cuenta con 11 parroquias católicas. Dicha ciudad forma parte de lo que podríamos llamar zona metropolitana del Gran Nueva York.

-- Sus feligreses, ¿son mayoría hispano parlantes? Características de esta parroquia.

-- Nuestros feligreses son hispano parlantes y proceden de

centro y sudamérica, además de México, Cuba, Puerto Rico y Santo Domingo.

-- ¿Cuántas parroquias regentan los franciscanos de la T.O.R. en la zona de Nueva York?

-- Tres; dos con el mismo título o titular del Corazón Inmaculado de María, y la otra de San Benito de Palermo, o el Negro.

-- Unos datos biográficos suyos.

-- En el pueblo muchos me conocen. Los que no, sepan que nací en Lloseta hace 75 años, que soy religioso franciscano, y que desde que tenía 32 trabajo en los EE.UU. de América del Norte. Aparte de esto debo decir que tengo una gran afición a la historia. La historia franciscana de la T.O.R. ha sido la que he explorado con más ilusión. Y de mi obrita diré que no voy a hacer presentación formal; el valor que pueda tener, lo dirán los críticos y el tiempo.

-- ¿Mas cosas, P.Coll?

-- Que agradezco a Dios y a la Virgen el haber podido llevar a la realidad, durante mis vacaciones, este pequeño proyecto.

Al pueblo de Lloseta, mi saludo afectuoso. Allá en los EE.UU. de América, mi habitación está llena de recuerdos de Lloseta: un cuadro de la "Mare de Déu", un mapa del pueblo, con las correspondientes leyendas, una pintura al óleo del Coco, además del retrato de mis padres y familia.

Y nada más. Deseo al pueblo, con sus autoridades civiles y religiosas y a la Revista LLOSETA unas alegres Fiestas Patronales.

PROGRAMA FIESTAS PATRONALES LLOSETA-89

JUEVES, día 7

A las 19,30 h. Fiesta Infantil: Grupo BULLA.

A las 20,30 h. Inauguración exposición de pinturas en Casa de Cultura, a cargo de Catalina Bestard Beltrán y Nadal Còmes Bestard.

A las 20,45 h. Partido de fútbol: ALTURA - MONTAURA.

A las 21 h. Inauguración exposición de pinturas de Biel Martí en la Sala de SA NOSTRA.

A las 22,30 h. Revetla de ball de bot en la plaza a cargo de "Estel del Coco".

VIERNES, día 8

A las 12 h. Refresco popular en el Palacio de Ayamans.

A las 13 h. Carreras "Joies"

en la calle Gmo.Santandreu.

A las 19,30 h. Fiesta Infantil en la Plaza: Grup Cucorba.

A las 20 h. Fútbol 3ª División.

A las 20,30 h. Festival de Play Back y recital de Tomeu Penya.

SABADO, día 9

A las 10 h. Fútbol benjamines: Llosetense-Bto.Ramon Llull.

A las 11 h. Fútbol alevines: Llosetense - Montaura

A las 15 h. Tirada de Codornices en Son Batle.

A las 16 h. Carrera ciclista.

A las 17,30 h. carrera de Karts

A las 17,30 h. Fútbol Infantil.

A las 19,00 h. Fútbol Juvenil.

A las 19,30 h. Concierto Banda Municipal de Algaida.

A las 22,30 h. Verbena con Or-

questrina d'Algaida y Orquesta Luis Rovira.

DOMINGO, día 10

A las 11 h. exposición de motos antiguas en la Plaza de España.

A las 13 h. Carreras de "joies" en la calle Mestre A. Vidal.

A las 15 h. Tirado al Plato en Son Batle.

A las 18 h. Fútbol 3ª División Llosetense - Cardessar

A las 18,30 h. XXIX Homenaje a la Vejez en la Plaza de España.

A las 22 h. Teatro de Xesc Forteza en el Palacio de Ayamans. Obra : "Quin trutger!"

A las 22,30 h, en la Plaza de España, espectáculo magico con la actuacion de Alis Kim y Billy and Billy.

EN LLOSETA, AGOSTO 1964:

* Por reciente disposición del Obispado de Mallorca, ha sido nombrado Vicario Cooperador de la parroquia de Lloseta, el Rvdo. don Juan Bestard Pons. El Rvdo. señor Bestard era natural de Binissalem y había desempeñado el cargo de vicario en el Molinar de Palma.

* Se conoce ya el programa de las fiestas patronales que fueron los días 5,6,7 y 8 de setiembre. Se anunciaba el IV Homenaje a la Vejez y la Agrupación Atalaya de E. y D. presentó la obra "Sa viudeta es vol casar".

EN ESTE MES EN LLOSETA:

* NACIERON: Francisco Lidon Cabot; Mariano Benitez Reina; Catalina Mª Pons Coll; Lorenzo Mir Mir; Mª Isabel Fullana Saestre; Antonia Borrás Llado; Jeronima Pons Pons; Antonio Ripoll Bauza; Lorenzo Bestard Villalonga y Antonio Florit Ripoll.

* SE CASARON: Juan Mir Ramon con Catalina Pons Morro.

* FALLECIERON: Margarita Riera Abrines de 76 años; Vicente Pons Rotger de 59 años y Juana Ana Ramon Bestard de 71.

ES MORULL, NUMERO 10

Juntamente con el número de nuestra Revista correspondiente al presente mes de agosto, tenemos la satisfacción de ofrecer a nuestros lectores el número 10 de la Colección de Monografías Llosetines **ES MORULL**.

En esta ocasión publicamos el pregón de las fiestas patronales de Lloseta 1977 que pronunció, en la casa consistorial, el profesor y después colaborador de nuestra Revista, Gabriel Pieras Salom.

Nada más adecuado para publicar esta monografía que estas fechas, a las puertas de nuestras fiestas de 1989. Doce años después se podrá recrear el lector con el ambiente festivo que se respiraba años atrás.

vos recorda quan un temps?

POSEN LA BANDERA I SEMBREN JUEVERT

Vuit dies abans de la Festa Major del poble es col·locava la bandera, con encara es posa, sobre la façana principal de l'església parroquial. A la mateixa vegada es sentia un sonar de campanes que mos desxondia a tots. L'escolà major i altres jovencells repicaven de valent. Nosaltres, nins ben espavillats, badavem uns ulls com a platets i el nostre cor batejava amb un ritme ben distint a altres vegades i per altres motius. Era l'anunciament de la bella festa. Era l'anunci que mos deia que hi hauria mes bon menjars, gelats i el primer botiferró de l'any.

Tot això no tendria massa importància si a Lloseta no hi hagués un rite, quasi magic, que per ventura no tenen a altre lloc, poble o llogaret. A les primeres sonades del repicar de totes les campanes, la nostre mare o padrina ja tenien l'aixada preparada, com també la llevoreta flairosa del juevert i no havia acabat el repicoleig quan el bocí de sementer o el retall de corralet, quedava sembrat de tan bona hortoliça. Aquest juevert sembrat vuit dies abans de la Festa de la Mare-de-Deu, seria un juevert gros, verdosot i no espigaria en to l'any. Jo crec que la influencia de la lluna i del sol feien cada any, com segurament fan ara, que dita planta tengues aquests dons immillorables.

Record molt bé que essent infant, i com és natural amb els ulls nets, me pareixia un miracle tot lo que passava al meu voltant. Ben de veritat que era quelcom magic això de sentir repicar i a la mateixa vegada, quasi el mateix segon, la nostra mare o padrina es posassen a sembrar una llevoreta petita i que passats mesos, seria un bon condiment per a molts de plats casolans, com eren sobre tot les sopes escaldades o bollides. Ara, ja major, entenc que es poden agermanar distintes forces astrals amb forces mentals humanes i que una llevoreta sembrada exactament durant la repicada, neixi amb mes esponera i no gra-

ni tan aviat, com tampoc espigui com l'altre juevert sembrat un altre moment.

I ho mirava amb una insistència tal que m'ha quedat gravat per tota una eternitat. Repicar i sembrar juevert! Quina cosa mes extranya i a la vegada mes casolana! Serà, pens ara, un misteri llosetí!

Tambe, pens que això formava part d'un tot on hi havia moltes coses. Hi havia tantes coses que me pareix impossible que ho assumis tan be i que ara encara ho recordi amb tota la meva plenitud d'anys i coneixements. Sentir repicar i sembrar juevert era l'inici de molt de trull, de moltes festes i bons menjars. Pensau que tan sols per les festes de Setembre molts erem els nins que menjàvem el primer gelat fet a casa i el pimer botiferró que ma mare havia de comenar un grapat de setmanes abans. I ve a la meva memoria i al meu inconscient inquiet, aquell sonar de campanes mesclades amb el sonar de les xapetes

i amb la flaire bella de la terra remolcada i banyada. Es una olor que sempre m'acosta a Lloseta i a la seva festa setembrina.

I ja posam la bandera part damunt de la terrada; Deu fassa que la sembrada mos tregui bona esponera.

Quan sentiem repicar sembravem bon juevert; mos sortiria ben verd i en ser gran, fora espigar.

Ai campana llosetina que sones al campanar; madonetes a sembrar juevert i maragдина.

I enguany, en sentir la bella repicada de l'anunci de la Festa Llosetina, ja mirareu de sembrar a un raconet del vostre corral o de la vostra finca, una grapedeta de llevor de juevert. Es un rite un costum que no hem de perdre. Pensau-hi!

Gabriel PIERAS SALOM

EN LLOSETA

VENTA DE PISOS, UNO POR PLANTA

(Diferentes precios)

PLANTA BAJA EN PERFECTO ESTADO

PARCELA RUSTICA

INFORMES: Tel. 514121

VENDO PISO Y LOCAL COMERCIAL

con instalación

eléctrica industrial

Teléfonos: 514234 y 546732

C/Sta. Catalina Thomàs, 5 LLOSETA

**V DIADA DE "LLOSETA,
CANTA I BALLA"**

Quan ens acostam al mes de setembre, i paral·lament a les nostres festes patronals, es fa precis també, aixecar qualche comentari, i començar a parlar d'una altre festa. La Diada de "Lloseta, canta i balla". Una festa que ja durà cinc anys d'antigor. Una festa que va néixer com una experiència, i ha tingut una continuïtat gràcies als recolzaments d'unes entitats, l'entusiasme d'unes persones per dur-ho endavant i el beneplacit de tot un poble, que acolleix amb curiositat i alegria la presència per les nostres places i carrers de sonadors, balladors i balladores de distints llocs de la nostra illa, i que amb la present ocasió exten el seu àmbit amb la presència d'un grup de la germana illa de Menorca. Enguany la V DIADA DE "LLOSETA, CANTA I BALLA" tindrà lloc, si Deu ho vol, el diumenge, dia 17, del proper mes de setembre.

L'arribada dels distints grups serà damunt les onze del matí concentran-se a la Plaça d'Espanya. Per començar partint d'aquest lloc, a cantar i ballar per les places i carrers del nostre poble. Els membres dels distints grups, encapçalats pel grup anfitrió i responsable de l'organització "Estel del Cóc" de Lloseta, compartiran junts el dinar.

A les sis del capvespre a la Plaça d'Espanya, tindrà lloc l'actuació dels tres grups convidats i de la nostra Agrupació local.

Els grups que tenen compromesa la seva participació a aquesta V DIADA, "LLOSETA, CANTA I BALLA", son:

* GRUP FOLKLORIC "CASTELL DE SANT FELIP", d'Es Castell (Menorca).

* AGRUPACIO "AIRES D'ANDRATX", d'Andratx.

* GRUP "PUIG DE BONANY", de Petra.

I, lògicament, l'Escola de balls i Agrupació ESTEL DEL COCÓ de Lloseta.

Tots ells ens oferiran sis balls del seu repertori, i al final amb l'animació musical de

tots els grups, se farà una ballada popular.

Hem de destacar que aquesta Diada estarà organitzada i patrocinada pel Magnífic Ajuntament de Lloseta i l'Associació Cultural "Estel del Cóc" de Lloseta, amb la col·laboració de "Sa Nostra" Caixa de Balears.

Esperem de la continuïtat d'a-

questa festa, i que mentengui la lluentor i el caràcter propi, que els organitzadors han intentat imprimir desde la primera edició, ja sia en la mateixa organització, amb l'ambientació, l'acolliment i l'espectacle brillant com ell mateix.

A.S.R.

MUEBLES DE COCINA SOLER S.A.

Fabrica:

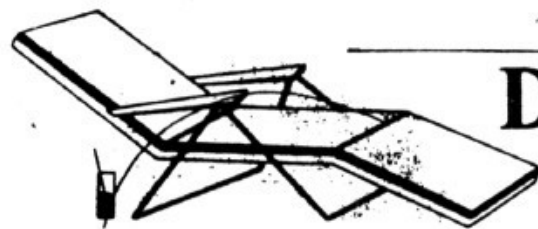
Juan Sindic. 19 - Tel. 54 08 79 - SA POBLA (Mallorca)

Representante en Lloseta:

JUAN HERRACH

GMO. SANTANDREU, 57 TEL. 514199

LLOSETA-MALLORCA

Desde la tumbona

CRONICA VERANIEGA DE N AGOSTO, CALUROSO Y DURO

La climatología no cambia. A buen seguro que el mismo calor hacia cien años atrás que ahora. Lo que sí cambian son las costumbres y las formas de pasarse ese verano. Están lejos aquellos veranos "d'alfabeguera i estar el vespre a la fresca". De cojer almendras, incluso los domingos y fiestas. De no tener vacaciones y de ver solo el mar dos o tres veces en toda la temporada, era normal. Se acabaron los veranos "amb passeig els diumenges al capvespre".

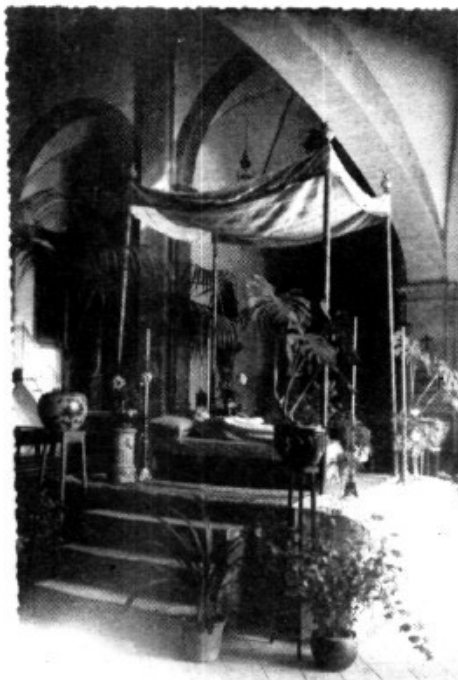
"La vella a l'ombra ja fila; som a l'estiu: Quin alè!... Correu, nins, per fora-vila, que ara es temps de viure a pler. Así se expresaba la poetisa de nuestra escuela mallorquina, María Antonia Salva.

Pero todo cambia, a los albores del tercer milenio hasta los veranos han sufrido, como las mariposas, su correspondiente metamorfosis. Quien no recuerda, por ejemplo, la fiesta de la "Mare de Déu d'Agost". Aquel lecho en el centro de la iglesia, que simbolizaba la dormición de la virgen. Todo un rito religioso de veranos idos ya. De aquella festividad mariana consignamos, para ilustración de jóvenes lectores, un informe que, sobre esta fiesta, consta en el archivo parroquial. Dice así: "Datos estadísticos sobre la Asunción de la Virgen,

Consta, ante todo, como hemos podido comprobar con nuestras preguntas y explicaciones, que la creencia del pueblo de Lloseta en el misterio de la Asunción de María Santísima en cuerpo y alma al cielo es general y profundamente arraigada hasta el punto de que las gentes humildes y de poca instrucción se maravillan cuando ahora les explicamos que esta verdad no es todavía dogma definitivo. Este es el dato más elocuente del sentimiento de nuestro pueblo en pro del misterio de la Asunción.

Como datos particulares y concretos alegamos los siguientes que hemos podido recoger.

La fiesta del 15 de agosto se celebra todos los años con esplendor. Por la mañana hay misa solemne con sermón sobre el misterio, y por la tarde, función mariana. Antiguamente se celebraba con idéntico esplendor.

Se instala en medio de la Iglesia con motivo de esta fiesta el "llit de la Mare de Déu", sencillo, no muy artístico, pero que, rodeado de flores y maceñas, realiza la solemnidad del día y revela la devoción de la gente que acude durante toda la octava a orar ante la Virgen yacente y a besarla una y otra vez.

Hay una antigua bandeja petitoria con una pequeña imagen que se saca en las funciones de su fiesta.

Posee esta Parroquia un Misal antiguo (año 1714-talleres tipográficos de Propaganda Fide-Ro-

ma) que en el día de la Asunción trae una reproducción de una hermosa litografía, cuya fotografía acompañamos, aunque rebasase este dato el círculo local, por creerla interesante y preciosa.

Hemos constatado que muchas familias poseen por devoción estampas enmarcadas en cuadros reproducciones de la Asunción, hecho que confirma la verdad sentada al principio de la arraigada creencia de nuestro pueblo en este misterio.

En la casa particular de D. Juan March hay un cuadro antiguo de la Asunción sobre tela, pintado al óleo. Tiene 1,40 m. de alto por 0,70 m. de ancho.

La Parroquia de Lloseta hizo en este año mariano el Voto Asuncionista, el 30 de mayo de 1948, cuando visitó a nuestro pueblo la Virgen Peregrina de Lluch. Estaban presentes unas tres mil personas.

Lloseta, 30 de Enero de 1949.

José Morey, Eónomo."

NUESTRA PORTADA DE ESTE MES

Dos fotos ilustran la portada de este mes. Ambas diferentes, pero coincidentes en una misma cosa: en las dos se busca el mismo elemento, el agua. La máquina perforadora, con sus modernos instrumentos, se adentra en el corazón de nuestro mismo "Puig" en busca de aquella corriente de agua potable que llegue a satisfacer las necesidades de la población. El bañista, agobiado por el calor, se alivia con el agua del mar. Sol y agua, imprescindibles en verano.

En cuanto a la perforación del segundo pozo de "Es Puig" hay que señalar que se ha realizado con el éxito apetecido en cuanto a caudal de agua conseguido. Una

empresa valenciana, con la aportación económica del CIM y del ayuntamiento de Lloseta, ha realizado esta perforación en el tiempo escaso de un mes. Con ello, con este pozo en reserva, se podrán cubrir las necesidades de nuestra población. Hay que hacer notar que la perforación ha alcanzado los 325 metros de profundidad.

DESOLACION EN DOMINGO

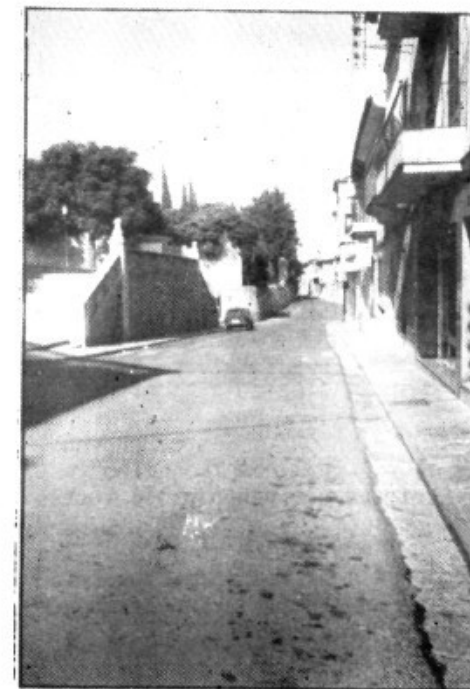
Parece un título de película, pero es cierto que los pueblos y ciudades del interior de la isla se quedan vacíos y desolados los domingos y fiestas del verano. Dicen que la llegada del turismo masivo a la isla, -no cuando vino George Sand y Chopin-, cambió las costumbres de los mallorquines. Y es cierto. Antes las mujeres se tapaban en verano. Las que trabajaban en el campo de sol a sol, llevaban sombrero, pañuelo y manguitos. Por mucho sol que alumbrase y calentase, ellas permanecían blancas, como de cera. Ahora,

mujer sin broncear, mujer no apetecible. Son modas, son formas, son costumbres... aunque se hable de cáncer de piel y de la capa de ozono.

¿Que le sugiere lector esta imagen desolada, muertecina, de las calles de Lloseta, a las 6 de la tarde, de un día festivo de este mismísimo verano? A nosotros, mas que sugerirnos algo, preferimos pensar, recordar, lo que ya se da por desaparecido. Lo que era, y el ambiente de un atardecer veraniego en día festivo. ¿Que le falta a la foto si le diésemos una retrospectividad de tres décadas, por ejemplo?

En primer lugar notamos a faltar el carrito de venta ambulante de helados y el otro carrito de venta de chucherías. Le falta, también, las primeras sillas de los bares, como una avanzadilla, de las que, horas después, invadirían hasta casi toda la calzada. Era difícil encontrar mesa, tomar el refresco o las tapas ("variats") al fresco de la noche dominguera y estival, mientras la calzada era invadida

por grupos de chicos y chicas, gente joven y no tan joven, que pasaban y volvían a pasar mientras a través del altavoz de un tocadiiscos portátil, instalado en algún bar se podía escuchar al Duo Dinámico en "¡Oh!, Carol", "Quince años tiene mi amor"; o a Los Sirex con su "Que se mueran los feos" o "Si yo tuviera una escoba"; o a Los Brincos; o a Los Mustang y, alguna vez, a Jose Guardiola, ("Di papa, donde está el buen Dios")... Fue la época de los chicos y chicas ye-ye y del Twist, mientras Joan Manuel Serrat arrancaba con "Ara que tinc vint anys".

Nada queda. Las cosas han cambiado, para bien o para mal...., mejor dicho, han sido sustituidas por las discotecas con luces sicológicas, rayos láser y música trepidante y fiestas exóticas. Son formas, son modas, son costumbres.

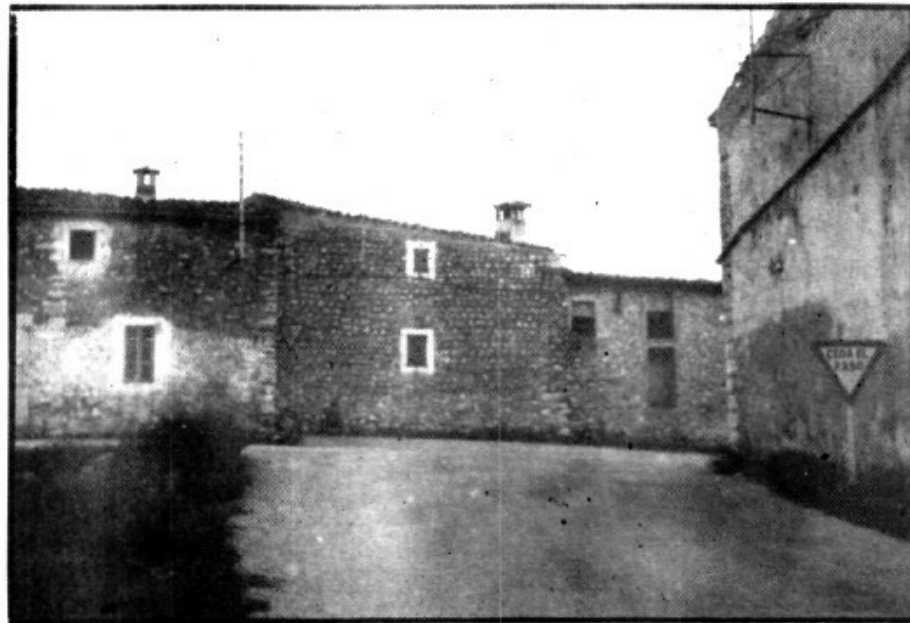
opinió jove

- Nom?
- Reme Garcia Bestard.
- Edat?
- 14 anys
- Estudies o treballes?
- Estudií.
- Què opines de les vacances d'estiu?
- Trob que els que estudien com jo, tenen unes vacances molt llargues. La gent que treballa n'hauria de tenir més.
- Què fas en temps de vacances?
- Solc anar a la platja, de bauxa, acampades, etc.
- A quins llocs de divertiment vas?
- Pubs, discoteques de moda, a festes amb els amics.
- Practiques algun esport durant les vacances?
- Sí, alguns. Vaig a nadar, camin molt i també, quan puc, vaig a córrer.
- T'agrada la música?
- Sí. M'agrada molt, i l'escolt quan tenc temps lliure.
- Quina música sols escoltar?
- És molt variada: música pop com "La unió", "Sason Donovan", i altre tipus com "Loquillo".
- Frisses que venguin les festes de Lloseta?
- Sí, perquè al menys són les que tenen més marxa a Lloseta.
- Què és el que més t'agrada de les nostres festes?
- El play back, la berbena, la gent que ve de fora poble, l'alegria, la bauxa...
- Què hi falta a les nostres festes?
- Hi falta alguna animació musical pels joves, perquè crec que darrerament no pensen gaire en noltros.

Jero. M. Lladrés

SE REANUDARON LAS OBRAS DE LA CARRETERA

Otro rincón de Lloseta que cambia completamente

Sin haber dado explicación alguna sobre su paralización por espacio de casi dos meses, acaban de reanudarse las obras del segundo tramo de la carretera Inca-Lloseta.

Al reanudarse los trabajos se procedió a la demolición del singular edificio de Sa Taulera, uno de los más típicos y antiguos de aquella barriada de Es Pujant. Por lo visto, todo el desmonte, compuesto primordialmente por piedras, tenía que

servir para rellenar otros tramos nuevos de carretera.

Su desmonte tuvo algo de espectacular y llamó la atención de los vecinos.

Segun parece la entrada o desembocadura de esta carretera en el casco urbano de Lloseta, será lo suficientemente ancha con el fin de facilitar la fluidez del tráfico.

Nuestro fotografo estuvo presente en el momento del desmonte y dejó la instantanea que publicamos.

**retrats
llosetins**

Vos oferim aquest mes, en aquesta ja popular secció **RETRATS LLOSETINS**, una nombrosa família llosetina, coneguda per "Cas Paisano".

L'amo en Guiem Cañellas Beltran es va casar el dissapte de nadal del 1903, amb la també llosetina Francisca Ripoll Villalonga. Tengueren 11 fills: Francisca, Aina, Guiem, Antoni, Josep, Maria, Gabriel, Andreu,

Joana, Pau i Miquel. L'amo en Guiem morí als 78 anys el 12 de maig de 1961 i mado Francisca el 13 de març de 1963 als 77 anys d'edat.

Sempre varen viure al carrer des Morull. Al retrat hi ha deu fills ja que el qui feia onze, en Miquel, encara no havia nat. El més petit, assegut damunt la mare, es en Pau. També hi ha dos personatges mes, el padri pa-

tern, l'amo en Guiem Cañellas, de "Ca'n Guiem Gran" i un gendre de la casa, en Joan, que es el qui esta dret al centre de la fotografia.

Gràcies i simpàtic retrat aquest. Família nombrosa, humil i fainera, que, ben segur, haviem de fer "es cap ven viu" per poder seguir endavant.

MOTORISMO: RETORNO A LAS PISTAS

El corredor de motos llosetense, Miguel Suau, ha recibido una oferta por parte de una casa de motos palmesana para correr la presente temporada en la cilindrada de 125 c.c.

El piloto participará en el campeonato de Baleares y en el "criterium".

Junto a él se encontrará otro piloto y los mecánicos necesarios para disputar el campeonato de Baleares ya mencionado.

Su aspiración mas grande, según palabras textuales, es: "volver a ir rápido".

A pesar de su inactividad durante dos años por una lesión, el piloto se ve con posibilidades y moral para afrontar el campeonato.

Paco Arreza

EXPOSICIÓ DE PINTURES

de na

Margalida Moyà

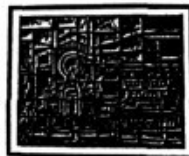
en el

MUSEU DE SÓLLER

del

28 d'agost al 8 de setembre

INAUGURACIÓ dia 28 a las 19 h.

horari de visites: | mati d'11 a 18 h.
| horabaixa de 17 a 20 h.

adreça: Carrer Mar n.º 18 tel. 632526

Sóller 1989

demografía

Defunciones

Magdalena Beltrán Cañellas, a los 61 años de edad. Día 30 julio. Hijos: Jose y Josefa.

Miguel Contreras Manceras, a los 73 años de edad. Día 15 agosto. Esposa: Agustina Montiel Rosa. Hijos: Maria, Salvador, Alonso, Miguel, Antonio y Ana.

Jaime Ramón Capó, a los 78 años de edad. Día 16 agosto. Esposa: Maria Ramon Ferragut. Hijos: Bartolome y Margarita.

Angela Crespi Morro, a los 57 años de edad. Día 27 de julio.

Cristóbal Cuenca Pérez, a los 81 años de edad. Día 3 agosto. Hijos: Dolores, Miguel, Francisco, Maria, Josefa y Cristóbal.

Nacimientos

Cristina López Campos. Día 4-12-1988. Hija de José Antonio y Ana.

Valentín Dieguez Crespi. Día 25-7. Hijo de Valentín y Antonia.

Bodas

Juan Miguel Estrany Ramón con Margarita Villalonga Reynés. Día 22 julio.

Jeronimo Luis Coll con Isabel Maria Huguetta Luis. Día 22 julio.

Victoriano Gallardo Aguiló con Isabel Trujillo Castillo. Día 12 agosto.

Primeras Comuniones

25 de juny
 Antoni Bestard Coll
 Cristina Sanchez Perelló
 Josep G. Sanchez perello
 Josefa Gonzalez Gimenez
 Manuel Carmona Rijs
 Cristofol Rossello Ramon
 Bernat Ramon Bunyola
 Antoni Comas Roser
 Francesc Comas Roser
 2 de juliol
 Jeroni Cerdà Coll
 15 de juliol
 Antoni Real Florit
 30 de juliol
 Antoni Mulet Pol
 Maria M. Mulet Pol

**SA NOSTRA
 INFORMA**

El carnet de pensionista nº 56, ha sido el premiado con la PAGA EXTRA, correspondiente al presente mes, sorteo efectuado entre todos los pensionistas que perciben la pension a través de SA NOSTRA. La fotografía recoge el momento en que el subdelegado de SA NOSTRA en Lloseta, hace la entrega del premio al beneficiario don Lorenzo CRESPI ROTGER (R).

EMERGÈNCIES PART FORANA

Servei de Bombers
del Consell Insular de Mallorca

- Parc principal
- Parc auxiliar

amb la meitat
de números
l'ajudem
en la meitat
de temps

ACCIDENTS
INUNDACIONS
RESCATS
INCENDIS

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA

deportes

CALENDARIOS DE LOS CAMPEONATOS DE FUTBOL DE TERCERA DIVISION Y TERCERA REGIONAL

TERCERA DIVISION

PRIMERA Y SEGUNDA VUELTA

3-9-1989 3-1-1990

Cala d'Or - Maganov/Juve
Porto Cristo - Soller
Cardessar - Portmany
Constancia - Llosetense
Ferrerias - Alayor
Hospitalet/I.Blanca - Isleño
P.D.Sta. Eulalia - Badia CMSS
Arenal - Poblense
Santa Ponsa - Manacor
Felanitx - Cade Paguera

10-9-89 28-1-1990

Maganov/Juve - Felanitx
Soller - Cala d'Or
Portmany - Porto Cristo
Llosetense - Cardessar
Alayor - Constancia
Isleño - Ferrerias
Badia CMSS - Hospitalet/Isla B.
Poblense - P.D.Sta. Eulalia
Manacor - Arenal
Cade Paguera - Santa Ponsa

17-9-89 4-2-1990

Maganov/Juve - Soller
Cala d'Or - Portmany
Porto Cristo - Llosetense
Cardessar - Alayor
Constancia - Isleño
Ferrerias - Badia CMSS
Hospitalet/Isla B - Poblense
P.D.Sta. Eulalia - Manacor
Arenal - Cade Paguera
Felanitx - Santa Ponsa

24-9-89 11-2-1990

Soller - Felanitx
Portmany - Maganov/Juve
Llosetense - Cala d'Or
Alayor - Porto Cristo
Isleño - Cardessar
Badia CMSS - Constancia
Poblense - Ferrerias
Manacor - Hospitalet/Isla B.
Cade Paguera - P.D.Sta. Eulalia
Santa Ponsa - Arenal

1-10-1989 18-2-1990

Soller - Portmany
Maganov/Juve - Llosetense
Cala d'Or - Alayor
Porto Cristo - Isleño
Cardessar - Badia CMSS
Constancia - Poblense
Ferrerias - Manacor
Hospitalet/Isla B. - Cade P.
P.D.Sta. Eulalia - Sta. Ponsa
Felanitx - Arenal

8-10-1989 25-2-1990

Portmany - Felanitx
Llosetense - Soller
Alayor - Maganov/Juve
Isleño - Cala d'Or
Badia CMSS - Porto Cristo
Poblense - Cardessar
Manacor - Constancia
Cade Paguera - Ferrerias
Sta. Ponsa - Hospitalet Isla B.
Arenal - P.S.Sta. Eulalia

15-10-1989 4-3-1990

Portmany - Llosetense
Soller - Alayor
Maganov/Juve - Isleño
Cala d'Or - Badia CMSS
Porto Cristo - Poblense
Cardessar - Manacor
Constancia - Cade Paguera
Ferrerias - Santa Ponsa
Hospitalet Isla B. - Arenal
Felanitx - P.D.Sta. Eulalia

22-10-89 11-3-1990

Llosetense - Felanitx
Alayor - Portmany
Isleño - Soller
Badia CMSS - Maganov/Juve
Poblense - Cala d'Or
Manacor - Porto Cristo
Cade Paguera - Cardessar
Santa Ponsa - Constancia
Arenal - Ferrerias
P.D.Sta. Eulalia - Hospitalet IB

29-10-89 18-3-1990

Llosetense - Alayor
Portmany - Isleño
Soller - Badia CMSS
Maganov/Juve - Poblense
Cala d'Or - Manacor
Porto Cristo - Cade Paguera

Cardessar - Santa Ponsa
Constancia - Arenal
Ferrerias - P.D.Sra. Eulalia
Felanitx - Hospitalet Isla B.

5-11-89 25-3-1990

Alayor - Felanitx
Isleño - Llosetense
Badia CMSS - Portmany
Poblense - Soller
Manacor - Maganov/Juve
Cade Paguera - Cala d'Or
Santa Ponsa - Porto Cristo
Arenal - Cardessar
P.S.Sta. Eulalia - Constancia
Hospitalet Isla B. - Ferrerias

12-11-89 1-4-1990

Alayor - Isleño
Llosetense - Badia CMSS
Portmany - Poblense
Soller - Manacor
Maganov/Juve - Cade Paguera
Cala d'Or - Santa Ponsa
Porto Cristo - Arenal
Cardessar - P.D.Sta. Eulalia
Constancia - Hospitalet Isla B.
Felanitx - Ferrerias

19-11-89 8-4-1990

Isleño - Felanitx
Badia CMSS - Alayor
Poblense - Llosetense
Manacor - Portmany
Cade Paguera - Soller
Santa Ponsa - Maganov/Juve
Arenal - Cala d'Or
P.D.Sta. Eulalia - Porto Cristo
Hospitalet Isla B. - Cardessar
Ferrerias - Constancia

26-11-89 22-4-1990

Isleño - Badia CMSS
Alayor - Poblense
Llosetense - Manacor
Portmany - Cade Paguera
Soller - Santa Ponsa
Maganov/Juve - Arenal
Cala d'Or - P.D.Sta. Eulalia
Porto Cristo - Hospitalet I.B.
Cardessar - Ferrerias
Felanitx - Constancia

3-12-89 29-4-1990

Badia CMSS - Felanitx

TERCERA REGIONAL

Poblense - Isleño
 Manacor - Alayor
 Cade Paguera - Llosetense
 Santa Ponsa - Portmany
 Arenal - Soller
 P.D.Sta. Eulalia - Maganova
 Hospitalet Isla B. - Cala d'or
 Ferrerías - Porto Cristo
 Constancia - Cardessar

10-12-89 6-5-1990
 Badia CMSS - Poblense
 Isleño - Manacor
 Alayor - Cade Paguera
 Llosetense - Santa Ponsa
 Portmany - Arenal
 Soller - P.D.Sta. Eulalia
 Maganova/Juve - Hospitalet IB
 Cala d'Or - Ferrerías
 Porto Cristo - Constancia
 Felanitx - Cardessar

17-12-89 13-5-1990
 Poblense - Felanitx
 Manacor - Badia CMSS
 Cade Paguera - Isleño
 Santa Ponsa - Alayor
 Arenal - Llosetense
 P.D.Sta. Eulalia - Portmany
 Hospitalet Isla B. - Soller
 Ferrerías - Maganova/Juve
 Constancia - Cala d'Or
 Cardessar - Porto Cristo

30-12-89 20-5-90
 Poblense - Manacor
 Badia CMSS - Cade Paguera
 Isleño - Santa Ponsa
 Alayor - Arenal
 Llosetense - P.D. Sta. Eulalia
 Portmany - Hospitalet Isla B.
 Soller - Ferrerías
 Maganova/Juve - Constancia
 Cala d'Or - Cardessar
 Felanitx - Porto Cristo

7-1-1990 27-5-1990
 Felanitx - Manacor
 Cade Paguera - Poblense
 Santa Ponsa - Badia CMSS
 Arenal - Isleño
 P.D.Sta. Eulalia - Alayor
 Hospitalet Isla B. - Llosetense
 Ferrerías - Portmany
 Constancia - Soller
 Cardessar - Maganova/Juve
 Porto Cristo - Cala d'Or

14-1-1990 3-6-1990
 Manacor - Cade Paguera
 Poblense - Santa Ponsa
 Badia CMSS - Arenal
 Isleño - P.D.Sta. Eulalia
 Alayor - Hospitalet Isla B.
 Llosetense - Ferrerías
 Portmany - Constancia
 Soller - Cardessar
 Maganova/Juve - Porto Cristo
 Cala d'Or - Felanitx

17-9-89 14-1-1990
 Margaritense - Lluchmayor
 Porreras - Ariany
 Altura - Colonia
 Escolar - San Juan
 A.Llubi - Porreras Atº
 Badia CMSS - Ca'n Picafort
 DESCANSAN: Villafranca y
 Sancelles.

24-9-89 21-1-1990
 Ariany - Margaritense
 Colonia - Porreras
 San Juan - Altura
 Porreras Atº - Villafranca
 Ca'n Picafort - A.Llubi
 Sancelles - Badia CMSS
 DESCANSAN: Lluchmayor y Escolar

1-10-89 28-1-1990
 Lluchmayor - Ariany
 Margaritense - Colonia
 Porreras - San Juan
 Escolar - Porreras Atº
 Villafranca - Ca'n Picafort
 Llubi - Sancelles
 DESCANSAN: Badia y Altura

8-10-89 4-2-1990
 Colonia - Lluchmayor
 San Juan - Margaritense
 Porreras Atº - Altura
 Ca'n Picafort - Escolar
 Sañellas - Villafranca
 Badia CMSS - Llubi
 DESCANSAN: Ariany y Porreras

15-10-89 11-2-1990
 Ariany - Colonia
 Lluchmayor - San Juan
 Porreras - Porreras Atº
 Antura - Ca'n Picafort
 Escolar - Sañellas
 Villafranca - Badia
 DESCANSAN: Llubi y Margaritense

22-10-89 25-2-1990
 San Juan - Ariany
 Porreras Atº - Margaritense
 Ca'n Picafort - Porreras
 Sañellas - Altura
 Badia - Escolar
 Llubi - Villafranca
 DESCANSAN: Lluchmayor y Colonia

29-10-89 4-3-1990
 Colonia - San Juan
 Lluchmayor - Porreras Atº
 Margaritense - Ca'n Picafort
 Porreras - Sañellas
 Altura - Badia
 Escolar - Llubi
 DESCANSAN: Villafranca y Ariany

5-11-89 11-3-1990
 Porreras Atº - Ariany
 Can Picafort - Lluchmayor

Sañellas - Margaritense
 Badia - Porreras
 Llubi - Altura
 Villafranca - Escolar
 DESCANSAN: San Juan y Colonia

12-11-89 18-3-1990
 Colonia - Porreras Atº
 Ariany - Ca'n Picafort
 Lluchmayor - Sañellas
 Margaritense - Badia
 Porreras - Llubi
 Altura - Villafranca
 DESCANSAN: Escolar y San Juan

19-11-89 25-3-1990
 Porreras Atº - San Juan
 Ca'n Picafort - Colonia
 Sañellas - Ariany
 Badia - Lluchmayor
 Llubi - Margaritense
 Villafranca - Porreras
 Escolar - Altura

26-11-89 1º-4-1990
 San Juan - Ca'n Picafort
 Colonia - Sañellas
 Ariany - Badia
 Lluchmayor - Llubi
 Margaritense - Villafranca
 Porreras - Escolar
 DESCANSAN: Altura y Porreras A.

3-12-89 8-4-1990
 Sañellas - San Juan
 Badia - Colonia
 Llubi - Ariany
 Villafranca - Lluchmayor
 Escolar - Margaritense
 Altura - Porreras
 DESCANSAN: Porreras Atº y Ca'n
 Picafort.

10-12-89 22-4-1990
 Porreras Atº - C. Picafort
 San Juan - Badia
 Colonia - Llubi
 Ariany - Villafranca
 Lluchmayor - Escolar
 Margaritense - Altura
 DESCANSAN: Porreras y Sañellas

17-12-89 29-4-1990
 Sañellas - Porreras Atº
 Llubi - San Juan
 Villafranca - Colonia
 Escolar - Ariany
 Altura - Lluchmayor
 Porreras - Margaritense
 DESCANSAN: Ca'n Picafort y Badia

7-1-1990 6-5-1990
 Ca'n Picafort - Sañellas
 Porreras Atº - Badia
 San Juan - Villafranca
 Colonia - Escolar
 Ariany - Altura
 Lluchmayor - Porreras
 DESCANSAN: Margaritense y Llubi

informació parroquial

ADEU A MIQUEL RAMON CAMPINS

Dijous passat dia 17 d'agost el P. Miquel Ramon Campins partia cap a Perú per treballar en les missions franciscanes de Huamachuco.

El fet de partir en ple estiu i d'esgotar fins a darrera hora el seu delit per treballar amb els joves d'Arta, on ha passat els darrers anys, ens han impedit dir-li adeu així com toca.

Però la seva partida no pot quedar enlaire. Com amic, com lloseti i sobre tot com a company de camí en l'Església li volem dir que el recolzam, que l'acompanyem. I que entenem el que l'ha duit a Perú. No és la fortuna, no és el capritxo, no és únicament la labor humanitària. Sabem ben bé que el que l'ha duit a Perú és l'anunci de Jesucrist amb obres i paraules!

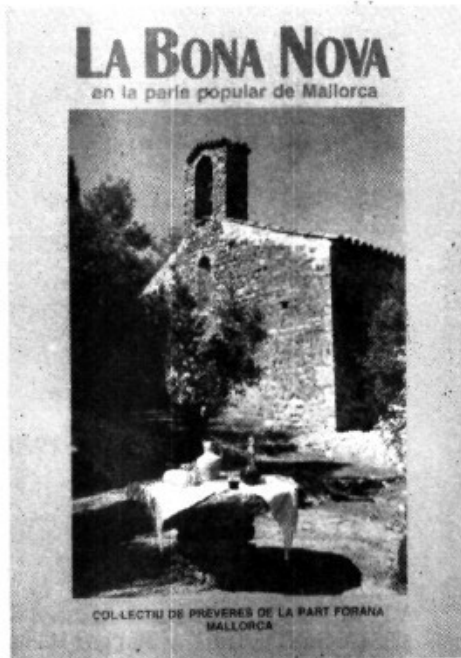
La seva partida ens pot recordar, al mateix temps, que nosaltres tenim la mateixa tasca. La nostra missió és aquí: viure, compartir i comunicar Jesucrist. Empeltar l'Evangeli en la nostra vida. Construir una família on hi cabin tots: l'Església. I és que de missions n'hi ha per tot. És a dir, n'hi ha una.

F. Munar

DOS LLIBRES

Aquest estiu han aparegut dos llibres plens d'interès per a tota persona que visqui la preocupació per la nostra cultura i per la vida de l'Església a la Part Forana.

LA BONA NOVA en la parla popular de Mallorca és una versió dels quatre evangelis feta amb plena identificació amb la saba de la terra. Mn. Pere Orpi, rector de Montuiri i una colla de col·laboradors ens ofereixen una

NOTICIES

TROBADA PARROQUIAL

El passat mes de juny, en el consell pastoral de la parroquia es va llançar la idea de fer una trobada de totes les persones que estan interessades en la marxa de la nostra comunitat. Es va suggerir la data del 22 de setembre, divendres, el vespre, a Santa Llúcia de Mancor. Des de les 8'30 del vespre fins a les 11'30.

L'objectiu d'aquesta trobada és posar en marxa les distintes activitats, renovar el consell pastoral i participar a l'Assemblea diocesana.

LA BEATA FRANCINAINA DE SENCELLES

PERE JOAN LLABRES I MARTORELL

versió dels evangelis que fa vibrar la llengua catalana amb tal sonoritat que ens permet una renovada sintonia amb la Paraula viva que conté el testimoni sobre la mort i la vida de Jesús.

El segon llibre és una biografia: LA BEATA FRANCINAINA DE SENCELLES, per Mn. Pere Llabrés. Els qui vulguin descobrir la imatge vertadera d'aquesta dona del nostre poble, i com va fer veritat la seva dèria d'atreure tothom cap a Deu, tenen a l'abast un llibre que conjuga la senzillesa i el rigor.

Aquests dos llibres són com una ratxa d'aire fresc que ens retorna el plaer de viure i la joia de la fe.

Francesc Munar Servera

Totes les persones que vulguin donar una mà per a fer caminar la parroquia durant el present curs, hi són convidades ben cordialment.

FESTES PATRONALS

Dimecres, 6 setembre, 21'30. Celebració comunitària de la reconciliació penitencial.

Dijous 7 setembre, 20'30 hores, Pregària de vespres i Salve a la Mare de Deu.

Divendres 8 setembre, Nativitat de la Mare de Deu. A les 11 del matí, Celebració de l'Eucaristia. Mn. Felip Alzina Farà l'homilia.

Estel del Cocó

TORRENT DE PARÈIS.- Una vegada més, i ja com a setena vegada, el grup excursionista de Lloseta ha duit a terme la marxa reina de la nostra associació: l'excursió al torrent de Pareis; un dels paratges més colossals, fantàstics, meravellosos i espantosos de l'altra cara de Mallorca, de la Mallorca salvatge. Realment els privilegiats que recorren la seva immensa conca difícilment l'oblidaran.

Partirem de Lloseta a les 5 de la matinada unes 45 persones cap a l'oratori de St. Pere d'Escorca. Aquí comencarem a caminar per un tirany que ens dugué per dins dels terrenys conradissos de la possessió d'Escorca cap a la fondalada del torrent de Lluc. Ens estam submergint en un món fantàstic d'eternes i esqueixades calisses. Aquí l'erosió del vent i de l'aigua han anat foradant poc a poc la dura roca fins a obrir aquest gran portell, a través del qual compareixien les esquerpes crestes que rodejen l'Entreforc i, al lluny, la blava franja del mar.

El tirany, molt empinat i erissat, segueix coster avall amb violents revolts fins arribar al llit del torrent. Un petit descans i seguim avançant ara cap a l'Entreforc. Ja allà, un se sent més petit i insignificant que mai al contemplar les immenses parets de la serra de Ses Farines (130 m.), la del Niu del Voltor (150 m.) i l'arribada del torrent del Gorg Blau, unificant-se amb el d'Aubarca i començant allà el torrent de Pareis.

Des d'aquí es pot fer una petita incursió voluntària cap a l'interior del torrent del Gorg Blau per contemplar com els dos murs s'uneixen, formant Sa Fosca. Les enormes pedres despreses desde dalt ens obstrueixen i dificulten el pas, però val la pena l'esforç per contemplar la indescriptible immensitat d'aquelles mirades que algun moviment geològic, fa milers de mil·lenis d'anys obri i dona pas a l'aigua. Unes mirades més que un procura gravar ben gravades a la memòria i tornam a l'Entreforc i cap a la Calobra.

Tira tira, envoltant els penyals, anam avançant torrent avall, sempre entre les dues grans parts, ara contemplant la cova del Soldat Pelut, suara la de sa Pera, o passant pel Clot

de l'Infern.

Malgrat del seu aspecte agressiu, el llit del torrent de Pareis té pocs passos difícils i cap no és insuperable o realment perillós, tan sols a alguns punts cal posar-hi un poc de valentia.

La calor ens ofagava a tots, però a la desembocadura del torrent ens esperaven unes aigües netes, pures i sobretot fresques que ens llevaren el cansament.

Aquesta excursió ens ha donat una pincellada de l'altra Mallorca, de la que desde la finestra del cotxe no es veu.

Hem de fer menció també als cinc o sis excursionistes llosetins que preferiren anar al Morro de sa Vaca desde la Calobra, fent una marxa molt més calorosa i fatigosa, però també amb el seu encant i bellesa.

Tomeu CAPO

SE VENDE LOCAL

COMERCIAL E INDUSTRIAL

PLANTA BAJA Y PISO

Total: 742 m2.

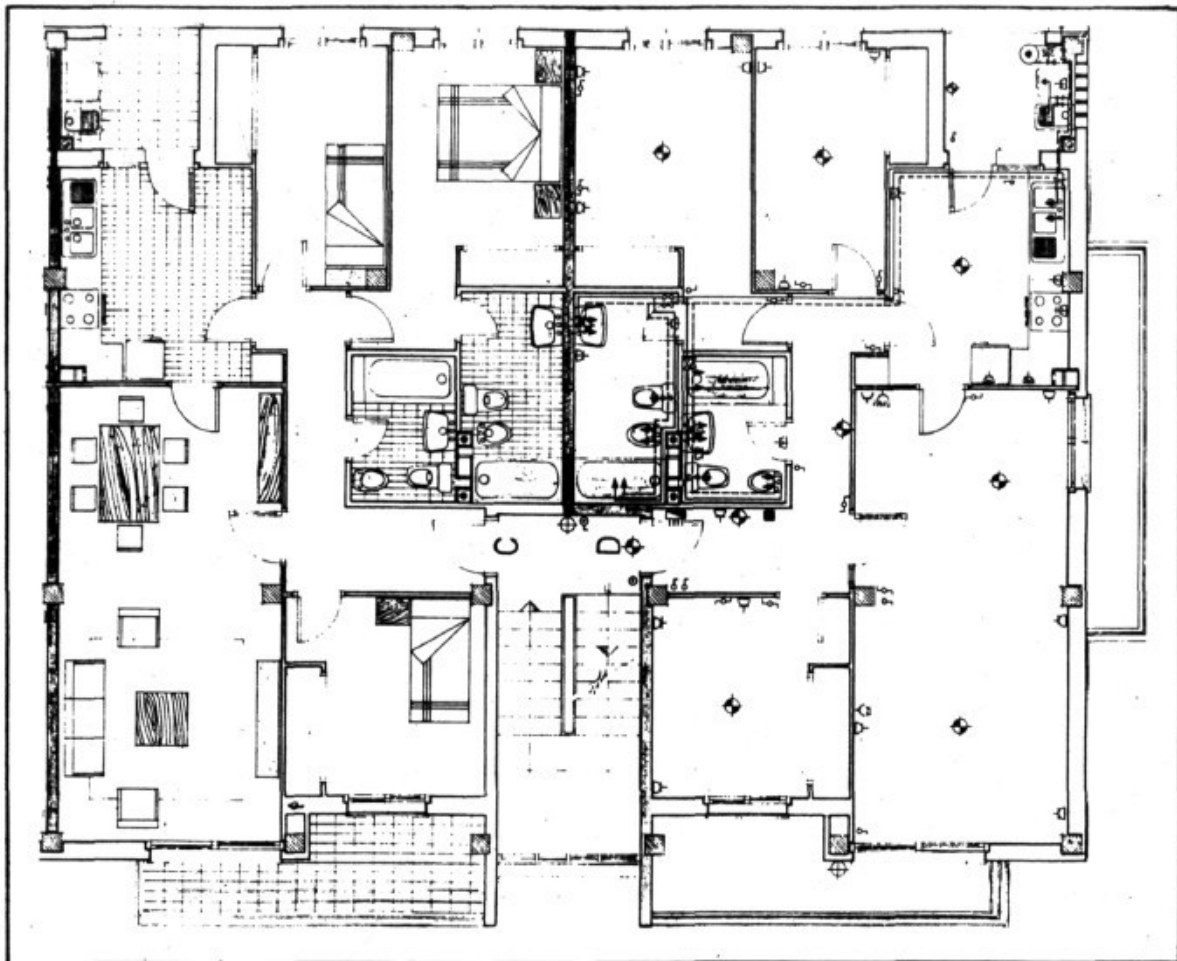
C/Ant^o Maura, 17

Tel. 51 41 54

LLOSETA

VIVIENDAS PROTECCION OFICIAL

Expediente 07-1-0029/88

Calle Santa Catalina Thomás esquina
Fray Cayetano de Mallorca

15 AÑOS DE FACILIDADES

Interés 7,50%

PROMOCIONA Y CONSTRUYE:

CONSTRUCCIONES

LLOSETA, S.A.
COLLOSA

Camino de Alaro, s/n.
Apartado de Correos, 14
07360 LLOSETA (Mallorca)

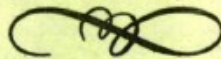
Tel. 51 42 66

Gabriel Pieras Salom

**PREGÓ DE LES FESTES PATRONALS
DE LLOSETA**

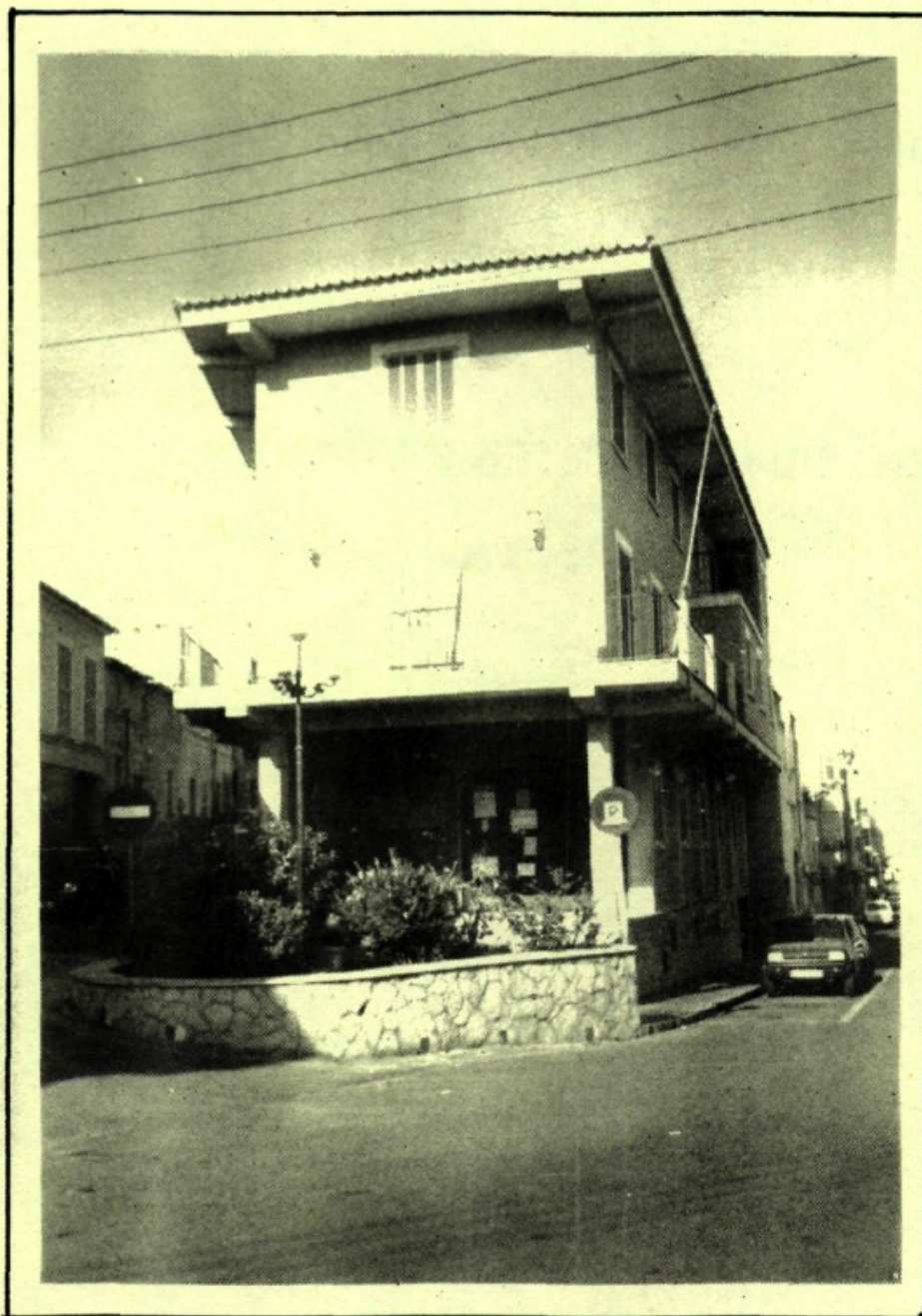
(7 setembre 1977)

"ES MORULL"

**Col·lecció de Monografies Llosetines
suplement de la Revista "Lloseta"**

NUM. 10

Lloseta,
Casa Consistorial

Presentació

Seguint el diccionari s'entén per pregó, a un discurs literari que se pronuncia en públic en ocasió d'una festivitat o celebració. No és la primera vegada que a la nostra col·lecció ES MORULL donam a la publicitat escrita un pregó. Ja ho férem al 1987 amb motiu del primer pregó de la Setmana Santa, que per cert, no ha tengut, ara per ara, continuïtat.

Hem de regonèixer que a Lloseta, al contrari d'altres vil·les i ciutats de l'illa, no està massa arrelada la tradició del Pregó, d'aquest, podríem dir, art de pregonar.

Del primer pregó de les Festes Patronals de Lloseta, en tenim notícia al 1975 quan el pronuncià l'escriptor i acadèmic, Gaspar Sabater Serra. A 1976, fou Alexandre Ballesster i Moragues, també escriptor i autor teatral. A 1977, el den Gabriel Pieras Salom, que ara tenim l'honor de publicar. Els anys 1978 i 1979 estan en blanc. A 1980 el digué el periodista Gaspar Sabater Vives. L'any 1981 torna estar en blanc i s'atura al 1982 en que el pronuncià el poeta pollensí, Miquel Bota Totxo.

Si per una part no tenim una certa habitud amb els pregons de les Nostres Festes Patronals, hem de regonèixer, encara que certament no vengui al cas, la llarga tradició del sermó a l'ofici del dia 8 de setembre, festa de la Mare de Déu de Lloseta. El predicador de torn no es cansava, cada any, de relatar, a un auditori religiós i no gaire rigorós, els més importants miracles de la nostra antiga imatge que ens conta, també, una venerada tradició. Avui, aquests sermons, ja no es pronuncien.

Que podem dir d'aquest Pregó den Gabriel Pieras Salom? És, sense dubte, una peça plena de sinceritat. Escrita i parlada amb el cor, que demostra les arrels llosetines de l'autor. Ànima i cor de llosetí. Ja ho diu en el transcurs del Pregó: "Lo qui hi ha dintre del cor, en parla la boca". Que el lector, després de llegir-lo, jutgi.

PREGO DE LES FESTES PATRONALS DE LLOSETA, PRONUNCIAT PER GABRIEL PIERAS SALOM, DIA 7 DE SETEMBRE DE 1977, AL SALO DE SESSIONS DE L'AJUNTAMENT

SENYORES, SENYORS:

Crec que no seria honrat si començàs aquest pregó fent una jactància de falsa modestia i dient als vuit vents, que amaren de freçcors aquesta estimada Lloseta, que la meua capacitat com a orador esta migrada i te poca lluentor. Res d'això vull fer, puix no seria massa correcte.

Ja ho deia el gran poeta de les nostrades lletres, Mn. Miquel Costa i Llobera: "Les feines d'encarrec son, per mi, les mes molestoses i les manco inspirades". En aquest cas, jo, no puc dir lo mateix. No ha estat un encarrec, aquest prego; ha estat una convidada i una invitació. Una invitació feta a una persona, en aquest cas la meua, que per motius familiars es sent tan llosetina com tots els qui m'escoltau en aquests moments. Tan sols aquesta situació de lloc, i no els meus coneixements, ha fet que ara vos estiga parlant.

Me sent lloseti pels quatre costats ja que les meves vivències primeres, aquelles que per ser simplement les primeres, son les que arrelen mes fort dintre d'una anima humil i senzilla de nin i d'adolescent bellugadis. Jo, dintre de la primera infantesa i també dintre de la primera part de la joventut, vaig córrer pels vostres carrers, vaig voltar places i carrerons, vaig anar sovint al sempre estimat Coco i vaig pegar bots i cuquesveles dintre d'aquell torrent tan ple de records memorables per tots el habitants de Lloseta. Vaig resar, sempre a la correguda, subaix de la vostra, i meua, Verge i Mare de Lloseta, a la vora de la meua padrina qui m'ensenya, una a una, les belles estrofes, sempre agradoses i sentides, dels Goigs de la Mare-de-Deu. Que mes necessit per esser un de vosaltres? I estic ben segur que no basta un sol paper segellat del jutge per donar la forta empenta de sentir-me lloseti.

Jo estim les vostres festes, la vostra Mare-de-Deu, el vostre Puig, les vostres places i carrers.... I ho estim perquè també son un pòc meves per amor i per heretat. Tenc dintre del meu cor amor de lloseti. Dintre dels somnis inquietes de la joventut i dintre d'aquella boira llunyana que dona el viure, i sobre tot el sobreviure, sempre he servat i tengut un record emotiu per aquest poble ben mesell d'ufania. Mai per mai es pot esborrar dintre del meu cor i enteniment aquell primer obrir els ulls i trobar-me, aquí, al peu del Puig i enrevoltat de figueres i ametllers.

Han passat anys i mes anys i encara sent el ressò dintre de les meves orelles el cant monoton i suau de les Monges que tenien i tenen, el Covent, surran de ca la padrina. En aquests moments crec recordar un cantic distint a tots els altres, quasi celestial si voleu. Per tant, i amb aquestes premisses i sense falses modesties, me sent capaç

de parlar de Lloseta i de les seves coses, usos i costums. Record, també, aquella frase tan coneguda de "Lo que hi ha dintre del cor, en parla la boca". De fa molts d'anys tenc Lloseta dintre del cor; la meva boca s'alegra de parlar de Lloseta. Moltes son les vegades que he sentit necessitat del parlar del vostre, i meu, poble. Caminant pels camins de tota Mallorca sempre he trobat un llosetí i vos puc assegurar que les primeres paraules que he dit han estat "jo també som llosetí!

Gabriel Pieras,
pronunciant el
Pregó

Vos podria parlar de la bella Història de Lloseta, podria divagar sobre els Comtes d'Ayamans i Barons de Lloseta, m'agradaria recordar fetes i dades de tot lo que sia patrimoni vostre, podria donar una conferència de la vostra Història però no vull fer una conferència, ben de segur que gent més preparada que jo teniu al poble per fer-ho. Lloseta ha estat sempre un lloc d'interès pels Historiadors. Molts de llibres en parlen. Per la meva banda, he de dir que ho trob molt bé i que és digne d'aplaudiment i admiració, però vull dir que, de vegades, pecam per entrar massa dintre dels personatges coneguts i deixam dins la foscuria a tota aquella gent humil que feu possible que Lloseta passas a la Història gran i ampla. Molts, o quasi tots, sabeu de la influència que tengueren els Comtes d'Ayamans dintre del poble. Croniques velles o conten, i encara hi ha persones que han conegut la part final d'aquesta història comtal. No sera necessari repetir la lliço i recordar una vegada mes la gran influència de les persones de relleu del poble. I la meva intencio no es destruiç dita informació ni aquestes fonts d'on brolla. La meva intencio no es fer un desprecij a tot lo que he dit abans. La meva intencio, com també ja he dit, no es donar una conferència de tipus històric; en primer lloc porque no es el tema principal i en segon porque trob que es ben necessari que per una i tal volta unica vegada, el poble senti parlar del poble i que aquest

poble es senti a si mateix. He de regoneixer que tots necessitam parlar de nosaltres mateixos i amb veu alta, sense vanagloria, sense orgull ni pretenció. No hem de fer dels pregons de Festes Populares i Patronals una manifestació cultural tan forta, elevada i carregada de notes i dades que la gent no ho entengui. La gent humil de Mallorca mereix tot el nostre respecte i a ella van dirigits aquests pregons populars. Tampoc haguera volgut fer una demostració dels meus migrats coneixements historics, després de ser pedant, ampulos i vanitos, es ridicul. La gent senzilla vol senzillesa, quietut i pau. No els amarguem donant-los una carregada de dades i fites feixugues que mes beson per la minoria intelctual. Recordar un poble amb alegria es recordar tota casta d'amor que una persona li te i, els llosetins estimen Lloseta, la recorden si n'estan lluny, sempre la tenen a la boca.... Quina meravella seria si tots els pobles pensassin igual! No serien pobles abandonats i buits, no serien pobles trits, no serien pobles sense infants ni joventut. Lloseta ha conservat aquesta manera de ser: Lloseta es Lloseta!

Un motiu d'orgull sa pels llosetins és això: Anar avant! I de segur que hi heu anat ben de cap avant. Entre tots heu fet una Lloseta nova, pero una Lloseta que no renuncia al seu passat. I han canviat estructures de carrers i places, han canviat moltes façanes de cases, tal Lloseta ha canviada de pell... Pero senyores i senyors, no heu baratat el bessó ni l'anima; estan talment com estaven abans,

Aquesta venerada i antiga imatge de la vostra Mare-de-Deu, pujada dalt del seu trono i cambril, ha vistes moltes coses, bones i dolentes. Ha vist canvis i guerres civils, lluites i somnis desberatats. Pero a pesar de tot això la Mare de Lloseta vos veu a tots vosaltres, llosetins que heu sabut guardar amorosidament el vostre poble i també l'heu sabut engrandir i aixemplar. Pot ser, com he dit, que li hagi canviada la pell, pero el bessó, aquest bessó popular que estima les seves coses, es exactament el mateix. Per tant, i sense voler despreciar les persones il·lustres de Lloseta, vull i es el meu desig, donar un testimoni d'afecte a tota aquesta gent ignorada, a tota aquesta gent que no sera inserida als llibres grans de la Historia i, que si hi està és als llibres de Neixements i Defuncions. I seguec donant dit testimoni a tota aquesta massa enorme de persones que, dia a dia i any a any, han anat fent lo que es avui el vostre, i meu poble. A totes les persones mes o manco importants no les vull llevar gens ni mica de merit puix en tenen molt i, també, jo no som ningú per fer-ho. Per la meva banda doncs vull donar un testimoni d'admiració a totes aquelles persones anonimes que dia a dia, com ja he dit abans, feren una Lloseta ampla i ufana treballant a la callada i sense fer espants. Obriren carrers i feren marjades; sembraren arbres, no per ells, per nosaltres, i ben poc a poc es feren una caseta senzilla i alegre. Llevors l'ompliren d'infants que també feren exactament lo mateix: engrandiren, construiren, lluitaren, ploraren, conraren.... Visqueren treballant i moriren treballant. Ho feren pel seu poble, ho feren per Lloseta, per nosaltres i pels nostres infants.

Treballem nosaltres per deixar una Lloseta millor, una Lloseta moderna de pell i de comoditats, pero que cada cor bategui al mateix ritme, al mateix compas, al mateix temps i agermanats. Tan sols així el bessó, el nucli, es conservara intacte i net. Les costums ancestrals i tipiques seguiran estant arrelades dintre dels nostres pobles perquè les tenim molt ben aferrades dins el cor i, mentres aquest cor bategui dins cada un de nosaltres d'anira espergint l'amor i l'estimació cap a Lloseta.

I ara, per acabar, me permetreu que vos llegesqui un petit i lleuger poemet que vaig fer fa temps, molt de temps, una capvesprada de calor estiuenc, després de que ma mare me contas coses del vostre, i meu, poble. Es ingenua aquesta, diguem-ne glopada poètica, però va sortir ràpida i fora pensar del meu interior emocionat. Es un record de les meves estades aquí, a Lloseta. Perdonau que parli en primera persona; vos asseguro que tan sols són les paraules, sempre ingenues d'un infant, el fons, l'anima i el primer personatge es, naturalment, LLOSETA!

A LLOSETA PRIMER POBLE QUE VEREN ELS MEUS ULLS

El dia de Pasqua, el capvespre,
flairos ja de bons aromes
de processons i panades,
de ceres i robiols
a Lloseta, amb la padrina,
tots veniem ben contents

Davant l'església passàvem
i pujàvem graons nous.
Una grossa piuladissa
d'oronetes, molt rabents,
que volaven per la plaça
i damunt el campanar,
nos rebien molt contentes
dient: Ja ha passat un any!

Quan pujàvem per l'escala
vorera, vorera el Convent
de les Monges Franciscanes,
tot ben net i ben plaent,
un ventet mos esquitava
de l'aire del Puig somrient.

Deixàvem pronta la roba,
les maletes i el farcell.
- Padrina, padrina
feis més via si poreu
que tots els carrers del poble
nos esperen impacients!

- Aturau-vos a l'església
que no hi hagues cap de nou.
Resau tots l'avemària
que de segur bastara.
I si no basta, una altra
que això per mai no fa mal.
I demenau a la Verge
que passem un bon Cóc,
que vengui de fora el tio
i que passi lo millor!

Tota Lloseta voltàvem
de segur, ben aviat!
Carrers, places i casetes
tot era trespolejat.
El Rector mos saludava
amb aquell somriç tan gran:
- Que ja sou aquí flexendes?
No fassau trull, si voleu,
que toquen avemaries
i el rosari hem de passar.

Anau, anau a ca vostra
i el sopar trobareu llest,
que a Lloseta s'acostuma
anar a jeure ben prest!

Tot el vespre jo vetllava
i no poria dormir.
A cada hora les campanes
m'havien de desxondir.
Una, dues, tres i quatre
són les quatre del matí...

En haver ja barenat
i amb les monges, ben lluentes,
nos n'anàvem peus ben alts
a cercar roses molt belles.
Adornàvem un altar
d'una imatge molt, molt vella;
d'una Verge que se'n deia
Reina de totes les Reines.

I arribava pronta el dia
de la festa del Cóc;
hi anàvem tots de tira
vora vora el carreró
que polsós estava sempre
amb tanta generació.

Una bossa d'avellanes,
ben torrades i cruixents,
dins la butxaca amagada
duiem noltros ben contents
per dar a la nostra mare
que ens esperava impacient.

Una gran Salve a la Verge
reçavem sempre corrent.
Que de belles son les festes
que Lloseta, anualment,
fa a la Verge estimada
amb el cor i enteniment!

Bren bones i són bones
perquè duren, simplement.
Es l'ànima d'un poble honorable
que perpetua, conscient,
una festa molt antiga
que a Mallorca hi te seient.

Molta gent
assistí al acte

S'acabaren ja les festes
i tambe aquest gran trull
que fa la gent llosetina
des de sempre, fa molt temps!
Fins l'any que ve germaneta,
fins l'any que ve bon carrer
que la festa continua
dia a dia, en el taller,
en el camp i la muntanya,
per la vila; tot va be!

Adéu Morull estimat,
adéu la plaça enlairada,
adeu a tots, bons germans;
vaig tenir bona arribada.
Que Deu me doni bon vol
per tenir bona tornada.

Pel setembre jo tornava
a Lloseta de bon gust.
Altres festes m'esperaven
grosses i a caramull.
Que es repetien les gestes,
les paraules i el bon trull.

La padrina ja esperava
com sempre, dins el casal,
amb les mans entorcillades
dins aquell gran davantal.
Les paraules no sortien
de la vella gargamella
gastada ja de tants d'anys.

Les Completes no faltaven
ni tampoc, l'altar fumat.
El poble es ben educat
i no falta a funcions belles.

I la banda, qué bé tqca,
millor no es demanara!
Es Parado s'hi arramba
i comença ja a ballar.
Tot el poble s'enrevolta
mansballetes i molts crits:
Que visca la nostra Mare,
Mare del mon lloseti!

Mare de Déu de
Lloseta, abans
de la seva
restauració al 1971

Les pessetes s'han gastades,
no ens queda ni un mal real;
manco mal, que la padrina
sempre te un bon raconet
per donar als infantç captaires
no fos cosa els faltas res.

I el primer botifarró
que menjava jo a la vila
me pareixia tan bo
com si del Cel s'oferia.
I amb la llesca de pa oberta,
boca gran i mirar clar,
quasi tots per la berbena
anavem a passajar.

Ja la Festa s'ha acabada
i tothom dorm bon repos.
Que visca la tal diaça
i que hi torni, si Deu vol,
que aquesta Festa estimada
val molt mes que barra d'or!

Què visca Lloseta sempre,
que visca sempre lo bo!
Estojau aquesta festa
dins una capsa, i ben fort,
que aquestes coses se perden
per desgràcia de tothom.

Ara que he acabat aquest prego d'anunci de goig i felicitat, vos desig unes BONES FESTES i que l'any que ve hi siem tots i no hi falti ningú.

Lloseta, 7 de setembre de 1977, diada abans de la Mare-de-Déu patrona de l'esmentat poble.

GABRIEL PIBRAS SALOM

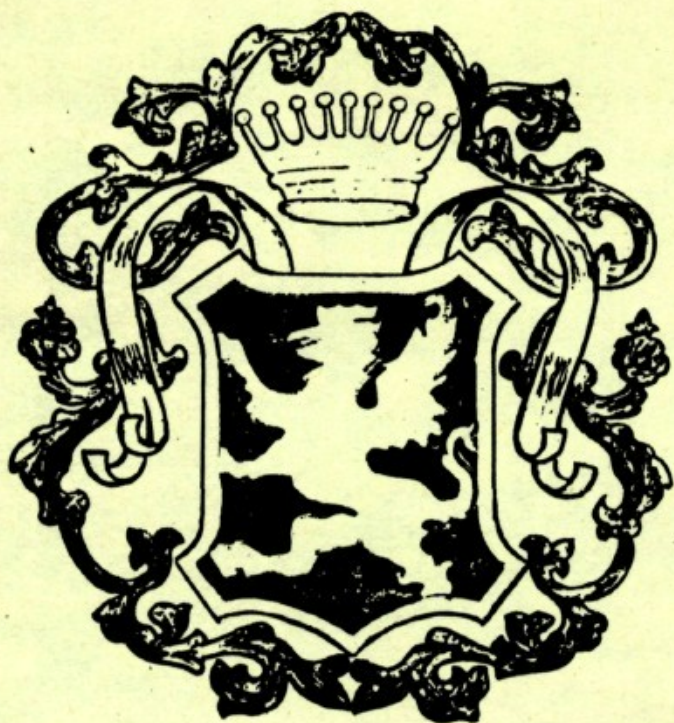
NOTA:

Voldria agrair a l'amic En Pau Reynés Villalonga, Director y Fundador de la Revista LLOSETA, que hagi tengut el detall de publicar a una de les monografies ES MORULL el prego que vaig pronunciar per les Festes Patronals del 1977. Ell, aleshores primer Batle de la Monarquia, va convidar-me a que me sentís un llosetí mes.

Església parroquial de Lloseta

LLOSETA

LLOSETA
Revista Independiente De Información Local

ES MORULL és una col·lecció de Monografies Llosetines suplement de la Revista LLOSETA.

El present número, va inclòs, sense recàrrec, a la Revista corresponent al mes d'agost de 1989 (Núm. 73)

IMPRES: Apóstol y Civilizador -PETRA-
D.L. P.M. 747-83